

Motion till riksdagen 2013/14:Fö257

av Mikael Jansson (SD)

Utgiftsområde 06 Försvar och samhällets krisberedskap

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skapa ett svenskt beredskapslager för olja (kap. 2.2).
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lagstadga framtagandet av ett prioriterings- och ransoneringsystem för petroleumprodukter (kap. 2.2).
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel bör öka för att garantera oss större uthållighet vid internationella kriser (kap. 2.2).
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skyddet mot cyberattacker bör öka liksom det gjort i Danmark och Norge (kap. 3.3).
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör avsäga sig deltagande i ytterligare beredskapsperioder för EU:s stridsgrupper samt lämna alla eventuellt pågående förberedelser för att delta i dessa (kap. 3.5).
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska motsätta sig riktlinjer och regelverk inom EU som kan leda till att Sveriges möjligheter att vidmakthålla en inhemsk försvarsindustri begränsas (kap. 3.5).¹
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör undersöka möjligheten att fördjupa det nordiska militära samarbetet i linje med Stoltenbergrapportens förslag (kap. 3.5).
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för en av Nato godkänd och delvis gemensam försvarsplanering för de nordiska länderna (kap. 3.5).
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att sträva efter att samordna de olika nordiska samarbetsavtalen i en struktur (kap. 3.5).

Fel! Okänt namn på

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna för att ta emot hjälp från de nordiska länderna i händelse av krig eller höjd beredskap eller att ge dem hjälp (kap. 3.5).
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om luftpatrullering av Islands lufterum (kap. 3.5).
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inom ramen för det nordiska samarbetet verka för ökade insatser för att uppnå ett samordnat luftförsvar och en samordnad luftövervakning (kap. 3.5).
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inom ramen för det nordiska samarbetet verka för ökade insatser för att uppnå en samordnad havsövervakning och ett samordnat satellitsystem (kap. 3.5).
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inom ramen för det nordiska samarbetet verka för en konkretisering av den nordiska solidaritetsförklaringen i hela skalan från krishantering till fullskaligt krig på nordiskt territorium (kap. 3.5).
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den öppna redovisningen av bemanningen inom marinen och flygvapnet tydligare ska rapporteras till riksdagen, inklusive vilken redundans som finns i bemanningen (kap. 5).
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta utreda behovet av redundans för personal med kritiska kompetenser inom marinen och flygvapnet, i syfte att öka uthålligheten vid komplexa och parallella förlopp (kap. 5).
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att hela den svenska militära insatsen inom ISAF i Afghanistan ska dras tillbaka under 2014 (kap. 6.1).¹
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska ta en paus med internationellt militärt bistånd (fredsfrämjande internationella insatser) tills försvaret av Sverige är återbyggt, enda undantag är Operation Atalanta där vi ska delta (kap. 6.2).¹
19. Riksdagen avslår ett svenskt deltagande i Förenta nationernas stabiliseringsinsats i Mali (kap. 6.2).¹
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den sista söndagen i maj ska vara minnesdag för svenska veteraner med syftet att veteranerna och deras anhöriga inte ska tvingas att ta ut en semesterdag för sitt deltagande (kap. 6.4).
21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen tydligare bör visa hur objektramar återinförts i regeringens redovisning till riksdagen av planerad och beställd försvarsmateriel i enlighet med tidigare riksdagsbeslut (kap. 7.1).

Fel! Okänt namn på

22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att myndigheter företrädesvis själva bör ta nödvändiga beslut för att få ekonomisk balans visavi sina av riksdagen beslutade anslag (kap. 7.2).
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att besluten ska protokollföras när regeringen tillsätter genomförandegrupper för att verka i en myndighet (kap. 7.2).
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel och om att en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel sedan kan använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri (kap. 7.3).
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ledningscentraler och andra för fienden högvärdiga mål ska finnas i bergrum eller på annat sätt skyddas (kap. 8).
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän får bo kvar på logementen till en låg hyra även efter provanställningstiden (kap. 9.1).
27. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän ska slippa förmånsbeskattning för icke lagad mat ute i fält (kap. 9.1).²
28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän som bor på logement ska ha tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag (kap. 9.1).
29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän får subventionerade hemresor varannan vecka (kap. 9.1).
30. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att antagningsprovning för värnplikt ska göras av 10 000 utgallrade lämplighetsbedömda unga män och kvinnor varje år (kap. 9.4).
31. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om värnpliktsutbildning inom GMU av ca 3 500 värnpliktsuttagna soldater årligen (kap. 9.4).
32. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om värnpliktsutbildning i ytterligare sju månader efter GMU av ca 2 300 soldater årligen för krigsplacering successivt i sex mekaniserade brigader och tre kustartilleribrigader (kap. 9.4).

Fel! Okänt namn på

33. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införandet av värnplikten och krigsbrigader innebär endast naturlig pensionering för eventuellt övertaliga högre officerare, att befintliga GSS-T överförs till värnplikt och att GSS-K kvarstår för kontinuerliga tjänster på brigaderna (kap. 9.4).
34. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Försvarmakten ska söka krigsplacera 5 000 äldre värnpliktiga som har tillräckligt färska kunskaper (kap. 9.4).
35. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör delas i sex militärområden (kap. 10.1).
36. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Militärkommando Gotland ska återuppsättas 2014 (kap. 10.1).
37. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ärenden av civil beredskapskaraktär bör beredas hos länsstyrelserna efter yttrande av Försvarmakten (kap. 10.2).
38. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ärenden av civil beredskapskaraktär bör beredas hos kommunerna efter yttrande av hemvärdet med de nationella skyddsstyrkorna (kap. 10.2).
39. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att särskilda beredskapspolisen bör återuppsättas som en del av polismyndigheten men i statens budgetområde 6 (kap. 10.4).
40. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en marinbas öst bör sättas upp 2016 och en marinbas väst, ett marindetachment Härmösand och ett marindetachment Fårösund 2017 (kap. 11).
41. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att F16 bör sättas upp 2016 med två nya Gripendivisioner för att stärka luftförsvaret av huvudstaden (kap. 12.1).
42. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vindkraft inte ska tillåtas inom en radie på fyra mil runt de gamla Bas 90-flygplatserna eftersom de kan vara aktuella att återaktivera i det nya säkerhetsläget (kap. 12.2).
43. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om särskilda reservkraftnät (kap. 20).
44. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det från 2017 bör genomföras tre veckors KFÖ varje år med hel mekaniserad brigad, varvid värnpliktiga och GSS-T kallas in (kap. 10).
45. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det från 2020 bör genomföras tre veckors KFÖ årligen med hel kustartilleribrigad, varvid värnpliktiga och GSS-T kallas in (kap. 11).
46. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med beslut om tidpunkt för en fördjupad granskning av signalspaning i tråd (kap. 13.1).

Fel! Okänt namn på

47. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att antalet ledamöter i Siun ska utökas så att samtliga partier som är representerade i riksdagen kan erhålla minst en ledamot var (kap. 13.1).
48. Riksdagen bemyndigar regeringen att för 2014 utnyttja en kredit i Riksgäldskontoret som uppgår till högst 50 000 000 000 kronor i händelse av krig, krigsfara eller andra utomordentliga förhållanden.
49. Riksdagen anvisar anslagen för 2014 inom utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap enligt tabellen i motionen.
50. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att inriktningen av den ekonomiska politiken för utgiftsområde 6 under åren 2015–2023 bör vara i enlighet med tabellen i motionen.

¹ Yrkandena 6 och 17–19 hänvisade till UU.

² Yrkande 27 hänvisat till SkU.

Fel! Okänt namn på

2 Global utveckling

2.1 Ekonomi och handel

Under det senaste halvsekle har globaliseringen varit den dominerande faktorn i den internationella ekonomin. Detta har på många sätt varit en positiv utveckling, men det har också inneburit en mängd nya problem. Den ökande globaliseringen har knutit samman världen på gott och ont. Det ökade beroendet mellan olika delar av världen gör att händelser på en plats kan få återverkningar i stort sett omedelbart i resten av världen. Särskilt allvarligt är detta för små länder utan reell möjlighet att påverka skeendena i avlägsna delar av världen. Ett viktigt exempel på detta är beroendet av internationella handelsvägar. Störs dessa av exempelvis krig eller piratverksamhet blir konsekvenserna allvarliga i resten av världen, men det är endast stormakterna eller världssamfundet i samverkan som har resurser att hålla dessa handelsvägar öppna.

En annan viktig faktor i internationell ekonomi är den snabba ekonomiska utveckling som skett i framförallt Ostasien, men även i stora delar av resten av världen. Denna utveckling har kraftigt förbättrat levnadsvillkoren för miljarderna människor, förändrat den ekonomiska maktbalansen samt gjort världsekonomin robustare. Idag så blir inte konsekvenserna av en ekonomisk nedgång i en del av världen lika allvarliga som för bara några decennier sedan. Den sedan 2008 rådande ekonomiska nedgången i USA och Europa har exempelvis mildrats av en fortsatt stark ekonomisk utveckling i främst Kina. Den rådande ekonomiska krisen samt Kinas snabba ekonomiska utveckling har på senare tid stärkt protektionistiska krafter i Nordamerika och Europa. Huruvida denna utveckling kommer kunna undergräva dagens frihandel är för tidigt att säga, men det är i alla fall ett potentiellt hot mot små exportberoende länder som Sverige.

Den ändrade ekonomiska maktbalansen i världen leder också successivt till en politisk och militär maktförskjutning där USA:s och Europas dominerande ställning undergrävs. Världen är snabbt på väg mot en multipolär världsordning utan en eller ett par dominerande supermakter. Utvecklingen kommer leda till en situation som påminner om läget under 1900-talets första halva med ett antal stormakter. Denna utveckling har påskyndats av den rådande ekonomiska krisen. En viktig konsekvens av budgetproblemen är kraftiga nedskärningar i försvarsanslagen i USA och Europa.

2.2 Miljön och naturresurser

Den kraftiga befolkningsökningen i kombination med en snabb ekonomisk utveckling i världen leder till en omfattande belastning på världens miljö och en kapplöpning efter naturresurser. Risken är stor att detta kan leda till fler konflikter om odlingsmark, sötvatten, energiresurser, mineraltillgångar och

andra naturtillgångar. Kampen om resurserna riskerar också att leda till ansträngda relationer och i värsta fall väpnade konflikter mellan stormakterna.

En viktig utveckling inför framtiden är också USA:s växande energiberoende. Shaleteknologin kommer sannolikt på sikt göra USA till nettoexportör av energi och bryta USA:s beroende av utländsk energi. Detta kan komma att radikalt minska USA:s intresse för Mellanöstern med dess oljetillgångar samt hålla handelsvägarna öppna från regionen.

Mycket tyder på att jordens klimat är på väg att bli varmare. Om detta stämmer, oberoende av orsak, så kommer detta få stora konsekvenser för Arktisregionen med nya transportleder och möjligheter till utvinning av naturresurser. Arktisområdet kommer då att bli en mycket viktigare strategisk region.

Sverigedemokraterna anser att det finns ett behov av att upprätthålla lager av olja för att vi ska klara en kris i importen av olja. Det är däremot enligt vår mening inte tillräckligt med ett utomlands placerat lager enligt EU:s önskemål. Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel bör höjas för att göra oss tåligare för verkningarna av internationella kriser.

2.3 Demografi och hälsa

Befolkningsökningen i världen verkar avta i takt med att länder industrialiseras och uppnår en viss levnadsstandard. Kvinnor som läser högre utbildning får färre barn vid högre ålder. Denna utveckling har varit tydlig i USA, Europa och Japan. På sikt kommer detta leda till minskande befolkningar och höjd medellålder på befolkningarna. I USA har denna utveckling än så länge hindrats av en omfattande invandring från främst Latinamerika. Nu har även Kina och resten av Ostasien börjat utvecklas på samma sätt. I Kina har denna utveckling förstärkts av den rådande ettbarnspolitiken.

Minskade barnkullar kommer leda till färre personer i arbetskraften och en ökad försörjningsbörda på dessa. Detta kan kompenseras via längre tid i arbetslivet, ökad sysselsättningsgrad samt olika tekniska lösningar som robotisering och automatisering.

I Sverige har en okritiskt planlagd massinvandring lett till att antalet personer i arbetsför ålder som inte arbetar har ökat dramatiskt. Det tär hårt på Sveriges resurser. Bristen på civilingenjörer i Sverige är ett växande problem som bör tas på stort allvar.

På försvarsområdet kommer sannolikt satsningar på teknologiska lösningar bli allt viktigare i takt med att ungdomskullarna minskar. Samtidigt kommer konkurrensen om dessa ungdomar sannolikt leda till att någon form av värnplikssystem fortsätter att vara det bästa sättet att garantera personalförsörjning på försvarsområdet.

I Afrika, Mellanöstern och Sydasien är befolkningsökningen fortsatt hög. Om inte den ekonomiska utvecklingen i dessa regioner ligger på en så hög nivå att levnadsstandarden stiger riskerar det leda till svåra interna problem med omfattande konflikter som följd. Samtidigt kommer det sannolikt finnas ett stort migrationstryck från dessa regioner hur utvecklingen än blir, men

Fel! Okänt namn på

med en dålig ekonomisk utveckling och konflikter kommer detta migrations-tryck att radikalt öka.

3 Säkerhetspolitik

3.1 Konflikter och hot

Efter kalla krigets slut minskade de mellanstatliga konflikterna i världen. Samtidigt reducerades också försvarsanslagen i delar av världen. Det fanns en uppfattning att krig mellan stater var passé och att framtiden huvudsakligen skulle bestå av internationella insatser för att upprätthålla eller skapa fred och demokrati. Efter en kort euforisk period på 1990-talet har detta scenario inte visat sig stämma. Efter år 2000 har försvarsanslagen i världen ökat kraftigt samtidigt som konflikterna blivit allvarligare igen. Det har också visat sig vara mycket svårare och dyrare att sprida fred och demokrati än vad man trodde på 1990-talet.

Det finns inget i dagsläget som säger att världen går mot en fredligare värld. Risken har snarare ökat för att interna konflikter utvecklas till mellanstatliga konflikter som i Libyen och Syrien. En annan fara är att nationellt självhävelsebehov bland snabbt växande nationer riskerar att skapa nya mellanstatliga konflikter. Finns det även konkurrens om naturresurser så ökar riskerna än mer. Ett område där detta syns väldigt tydligt är i haven utanför östra och södra Kina.

Försvarsanslagens snabba ökning har bromsats upp de senaste åren, men detta beror enbart på att USA och Europa tvingats göra omfattande nedskärningar av sina försvar pga. den ekonomiska krisen. Eftersom resten av världen fortsätter sina rustningar påskyndar detta bara utvecklingen mot en multipolär värld utan västlig militär hegemoni. I en multipolär värld med konkurrerande stormakter kommer det också att bli allt svårare för det internationella samfundet att enas kring insatser. Samtidigt så kommer västs relativa försvagning militärt göra det allt svårare att agera internationellt. Om USA också delvis tappar intresset för vissa regioner pga. sitt nya energiberoende kommer det också minska viljan att ingripa. Risken är stor att det kommer ske en rad med ingripanden utan internationell sanktion från en rad stormakter, men då endast när nationella säkerhetsintressen är hotade.

3.2 CBRN

Det finns idag inget som tyder på att spridningen av massförstörelsevapen är under kontroll. I takt med ekonomisk utveckling får allt fler länder teknisk förmåga att utveckla massförstörelsevapen. Samtidigt ser många länder innehav av sådana vapen som en garanti mot anfall från konventionellt överlägsna länder. De länder som främst finns i världens blick just nu är Nordkorea och

Iran. Skulle något av dessa länder skaffa kärnvapen riskerar detta att leda till att flera grannländer också skaffar kärnvapen.

En ökad spridning av massförstörelsevapen till nya länder ökar också risken för att terrorister kommer över dessa vapen.

Inget tyder idag på att stormakterna skulle kunna komma överens om en omfattande nedrustning på kärnvapenområdet. Snarare pågår en förnyelse av kärnvapenarsenalerna. Mycket beror detta på att Ryssland ser kärnvapen som vitala för sin försvarsförmåga gentemot konventionellt överlägsna stormakter, främst USA och Kina.

3.3 Informationsteknologi

Spridningen av informationsteknologi har varit en mycket viktig del i globaliseringen som knutit samman världen så att man idag har omedelbar access till hela världen. Ny teknik har varit vital för att ökad omvärldskunskap samt i spridandet av nya idéer. Informationsteknologin kan användas både för positiva och negativa ändamål.

Spioneri och regelrätta cyberattacker över nätet har blivit vardag idag. Stormakterna med USA och Kina i spetsen satsar stort på att bygga upp sina resurser för cyberkrigföring, spionage och övervakning. Detta har blivit extra tydligt nu med de pågående avslöjandena kring NSA:s övervakning av en stor del av internet.

Militär, underrättelsetjänst, terrorism och organiserad brottslighet kommer att använda sig av informationsteknologi i allt högre utsträckning. Inte minst för att det är billigt och svårspårat samt att man når hela världen. Detta gör det allt viktigare att vidta adekvata åtgärder för att skydda och försvara vitala nationella intressen mot cyberhot. Detta blir särskilt viktigt när större delen av samhället är helt beroende av fungerande informationsteknologi. Särskilt viktigt är att skydda betalsystem, energiförsörjning och transporter.

3.4 Terrorism och organiserad brottslighet

I takt med globaliseringens framväxt har även terrorism och organiserad brottslighet globaliserats. Det har alltid funnits internationella nätverk, men idag går det mycket lättare att kommunicera och organisera sig internationellt.

I en värld med helt olika nivå på militära resurser, både teknologiskt och ekonomiskt, måste svagare aktörer använda sig av asymmetrisk krigföring för att ha en chans att skada fienden. Särskilt viktigt är detta för icke-statliga aktörer. När den överlägsna aktören använder sig av fjärrstyrda drönare så svarar den svagare aktören med terrordåd antingen mot fysiska mål eller mot virtuella mål på internet. I framtiden finns också risken att terrorister kommer över massförstörelsevapen.

Det finns också en risk att terrorism och organiserad brottslighet kommer närma sig varandra. Terrorister behöver finansiera sin verksamhet och organiserad brottslighet kan använda sig av terroristernas metoder för att uppnå sina

Fel! Okänt namn på

mål. Ett exempel på detta är organiserad brottslighet som hotar med cyberangrepp i utpressningssyfte.

Kampen mot terrorism och organiserad brottslighet är av yttersta vikt. Det krävs dock en rad svåra avvägningar i denna verksamhet. Det måste dels ske en avvägning mellan internationellt samarbete och nationell suveränitet. Det måste också ske en avvägning mellan effektivitet och konsekvenser för mänskliga rättigheter samt ekonomisk utveckling. Terror- och brottsbekämpning får inte undergräva demokratin eller ekonomisk utveckling, men samtidigt måste den vara så effektiv som möjligt.

3.5 Försvarsallianser

Efter Warszawapaktens (WP) upplösning finns idag endast en viktig försvarsallians, nämligen Nato. Nato utvidgades efter WP:s upplösning så att samtliga före detta stater i Östeuropa som varit medlemmar i WP blev medlemmar i Nato. Även de tre före detta baltiska delrepublikerna i Sovjetunionen blev medlemmar i Nato. Samtidigt lades Natos fokus om från att primärt försvara medlemmarnas eget territorium till att bli en organisation som främst agerar internationellt för att försvara Natoländernas intressen.

Nato har också utvecklat ett omfattande samarbete med andra länder i närområdet via Partnership for Peace (PfP). PfP utvecklas nu så att samarbetet fördjupas med vissa nationer som upplevs ha särskilt bra samarbetspotential.

Natos kapacitet att agera reduceras nu kraftigt genom kraftiga nedskärningar i försvarsanslagen både i USA och i Europa som följd av den rådande ekonomiska krisen. Samtidigt genomför USA en omprioritering av sin försvarspolitik från Europa–Mellanöstern till Stilla havet.

Den senaste tiden har relationen mellan Nato och Ryssland försämrats och ingen ytterligare utvidgning har heller skett. Det finns också ett ökande missnöje i USA med att Europas försvarsanslag bara är 30 % av USA:s trots att ekonomierna är jämnstora.

Nato kommer sannolikt trappa ned sina internationella insatser framöver pga. resursbrist. Däremot kommer organisationen säkert att finnas kvar i sin ursprungliga roll som säkerhetsgarant för medlemmarna. USA:s militära närvaro och fokusering på Europa kommer också att minska.

EU har ännu inte format någon överstatlighet på försvarsområdet, men det närmar sig. Allt fler säkerhetspolitiska områden beslutas bli överstatliga. EU:s stridsgrupper är ett förstadium till EU:s egen krigsmakt och därför bör inte Sverige delta. Lika lite som EU bör bli en nation med egen lagstiftning och skatterätt, lika lite bör EU förses med en egen krigsmakt. Denna utveckling motverkas av Nato som är den enda organisation i Europa som idag kan leda storskaligt krig. Få Natoländer vill byta ut Nato mot EU i ett krigs- eller försvarsperspektiv.

På försvarsmaterielsidan finns idén inom EU om att låta EU bli ramen för gemensamma satsningar. Medlemsstaternas forskningsanslag får då samlas till EU för gemensamt nyttjande i större skala. Risker att en sådan utveckling blir döden för svensk försvarsindustri är stor. Andra medlemsländer tar för sig

i gemensamma projekt medan Sverige backar. Sverige bör satsa på försvarsmaterielsamarbeten med enskilda länder, de nordiska länderna i första hand, men även länder inom sexnationerssamarbetet (Sverige, Frankrike, Italien, Spanien, Storbritannien och Tyskland). Andra lämpliga länder är Schweiz, Brasilien och Indien. Svensk försvarsindustri på egen hand har visat vägen till flera viktiga samarbeten.

Sverigedemokraterna betraktar Sverige som, i fallande ordning, en del av en nordisk, europeisk, västerländsk och global gemenskap. I linje med detta vill vi särskilt arbeta för att stärka den nordiska identiteten och bredda och fördjupa det nordiska samarbetet.

Vi vill, i likhet med vad som fördes fram i Stoltenbergrapporten 2009, öka det nordiska samarbetet inom en rad frågor på försvars- och säkerhetsområdet. Vi ser uppenbara förtjänster i att de nordiska länderna tar ett gemensamt ansvar för regionens säkerhet, i likhet med vad som länge planerades under det kalla krigets era. Det nordiska försvarssamarbetet bör därför drivas så långt som möjligt.

Av dessa skäl välkomnar vi att de nordiska länderna lanserade Nordfocosamarbetet 2009. Vi anser dock att det inte har gjorts tillräckligt mycket konkret för att uppnå ett fördjupat försvarssamarbete i linje med de förslag som finns i Stoltenbergrapporten, och vi vill se ökade insatser i det nordiska försvarssamarbetet för att uppnå sådana resultat.

Danmark och Norge kommer under överskådlig tid att vara Natoanslutna och Finland och Sverige kommer under överskådlig tid att vara alliansfria, och det är viktigt att ett realistiskt uppbyggt nordiskt samarbete på detta område tar hänsyn till dessa förutsättningar.

Ett övergripande strukturellt problem för nordiskt samarbete på detta område är att det är splittrat mellan olika avtal och strukturer. Detta är enligt vår mening suboptimalt. För att kunna uppnå ett effektivt och fördjupat nordiskt samarbete, vilket vi i likhet med regeringen anser, så menar vi att de olika avtal som redovisas i skrivelsen så långt det är möjligt bör samordnas i en gemensam struktur, exempelvis i Nordiska rådets eller Nordiska ministerrådets regi. Det nordiska försvarssamarbetet bör formaliseras för att kunna fortsätta att fördjupas.

I SOU 2012:29 har utretts vilka förutsättningar som existerar för att ta emot internationell hjälp i fredstid, vilket vi ser som positivt. Det måste dock ses som en brist att man inte på ett tillräckligt tydligt sätt har utrett vilka förutsättningar som finns för att ta emot hjälp från våra grannländer i händelse av höjd beredskap eller krig eller att ge dem hjälp. Den förstärkta nordiska solidaritetsförklaringen kan knappast realiseras utan att sådana möjligheter att ta emot hjälp existerar. Det är därför ett självklart krav att regeringen låter utreda vilka förutsättningar som finns för att ta emot hjälp. Detta bör riksdagen tillkännage för regeringen som sin mening.

Det redan accepterade uppdraget att tillsammans med Finland och Norge hantera luftövervakningen av Island är ett viktigt steg framåt och det är vår mening att detta ska genomföras i en solidarisk anda. Det torde inte ligga enbart i Sveriges utan i alla de nordiska ländernas intresse att bidra till försvaret av Islands suveränitet och att upprätthålla stabiliteten i området. I sam-

Fel! Okänt namn på

manhanget vill vi i Sverigedemokraterna poängtera att det inte enbart är luftövervakningsuppgifter (air surveillance) som det svenska flygvapnet bör erbjuda Island utan också luftpatrullering (air policing).

Sverigedemokraterna vill att Sverige långsiktigt ska verka för ett tätare samarbete när det gäller den nordiska luftövervakningen, inkluderat luftförsvaret över Island. I ett längre perspektiv bör nordisk personal skickas till Keflavik på permanent basis. De nordiska flygvapnen knyts därmed närmare varandra och utvecklar samarbetet i skarpt läge. I princip borde de nordiska flygvapnen klara luftförsvaret över hela det nordiska luftrummet inklusive Island utan att vara avhängiga Nato.

Sverigedemokraterna menar vidare att Sverige ska verka för att de nordiska länderna utvecklar ett system för övervakning av havsområden. Sverige och Finland har redan ett militärt utbyte vad gäller övervakningen av Östersjön. Detta bör kunna vidareutvecklas till att innefatta även övriga nordiska länder.

Det är också av stor vikt att de nordiska länderna utvecklar isbrytarkapacitet vid Arktis för att inte tappa konkurrensfördelar gentemot USA, Kanada och Ryssland vilka alla har isbrytarkapacitet idag. Isbrytarkapacitet i arktiska förhållanden är mycket kostsamt och bör därför utvecklas gemensamt.

För att möjliggöra övervakning och insatser i de enorma nordiska havsområdena måste också ett gemensamt satellitsystem för övervakning och kommunikation utvecklas. I dag köper de nordiska länderna nödvändiga tjänster från annan part, men givet att man utvecklar systemen gemensamt kan man på sikt spara pengar genom att slippa köpa satellittjänsterna. Det är dock osannolikt att det är ekonomiskt försvarbart att utveckla satellitsystem för ett enskilt nordiskt land.

Sverigedemokraterna välkomnar att de nordiska utrikesministrarna under sitt möte i Helsingfors i april 2011 enades om en solidaritetsförklaring mellan de nordiska länderna på det utrikes- och säkerhetspolitiska området. Genom solidaritetsförklaringen säger de fem länderna att i det fall ett nordiskt land skulle drabbas av en kris eller ett angrepp, så kommer övriga länder att bistå med relevanta medel. Denna solidaritetsförklaring är dock fortfarande väldigt allmänt hållen och säger inte mycket om hur länderna konkret avser att reagera och hjälpa varandra i händelse av att ett enskilt land hamnar i trångmål, exempelvis vid ett yttre angrepp eller otillbörlig press. När det nu har gått ett par år sedan denna allmänna solidaritetsförklaring, anser Sverigedemokraterna att Sveriges regering ska verka för att de nordiska utrikesministrarna utarbetar konkreta strategier för hur de nordiska länderna avser att reagera och hjälpa varandra i enlighet med den tidigare antagna solidaritetsförklaringen.

Det kan antas att det inte föreligger några större problem när de nordiska försvarsmakterna samarbetar om krishantering. Men när pooling & sharing förekommer, måste tillgången på resurser ändå regleras. Detsamma gäller nordiskt försvarsmaterielsamarbete. I händelse av krig på nordiskt territorium finns det i dag inget nordiskt försvarssamarbete alls, annat än det som spontant kan skapas i det läget. Norska och danska försvaret leds av Nato. Svenska och finska försvaret leds nationellt. Endast efter en konkretisering av krigssamarbetet och ett formaliserat givande och tagande mellan länderna av mili-

tära förmågor kan en gemensam försvarsplanering skapas. Denna gemensamma försvarsplanering måste vara godkänd av Nato, vilket bara binder Sverige och Finland inom området nordiskt försvarssamarbete.

3.6 Andra större aktörer

Den internationella säkerhetsordningen var i stort sett unipolär efter Sovjetunionens upplösning med USA som enda supermakt. Denna period är nu på väg mot sitt slut. USA kommer fortsatt vara den enskilt viktigaste och mäktigaste aktören under överskådlig tid, men inte längre hegemoniskt dominerande. Vi går mot en multipolär värld med ett antal konkurrerande stormakter. Maktbalansen mellan dessa kommer att avgöras via formella eller informella allianser. Även om Kina på sikt kan matcha eller bli starkare än USA så kan de idag inte alls matcha USA med allierade. En tänkbar utveckling är att Kina närmar sig Ryssland och eventuellt övriga Bricsländer för att skapa en motvikt till USA:s allianser. De europeiska länderna bör redan nu ta säkerhets- och försvarspolitisk höjd för en sådan tänkbar utveckling.

Under hela efterkrigstiden har USA bedrivit en aktiv utrikespolitik och i princip ensamt dominerat internationell politik i två decennier. Nu kommer dock en period av svår omställning för USA då man går från att vara ensam på toppen till att bli en av ett antal stormakter. Att ställa om från supermakt till stormakt är alltid smärtsamt. Sovjetunionen och de europeiska kolonial-imperierna är exempel på detta. Det finns alltid en risk att USA sluter sig igen och återgår till den typ av isolationism som rådde före 1941. En sak som talar för ett minskat engagemang i omvärlden är det energioberoende som verkar möjligt i närtid. USA kommer också att behöva hantera sin stora statskuld, långsamma politiska system och stora strukturella budgetproblem med underfinansierade socialförsäkringar. Militären kommer inte heller vara så dominerande globalt som hittills. De militära resurser som finns kommer sannolikt till stor del fokuseras på att utgöra en motvikt mot Kina. Sju decennier av aktivistisk utrikespolitik talar dock för att USA inte återgår till en renodlad isolationism.

Kina har haft en snabb ekonomisk utveckling de senaste 30 åren. Inom något decennium kommer man att passera USA ekonomiskt och bli världens ledande ekonomiska makt. Kina står inför en mängd ekonomiska utmaningar och möjligheter de kommande decennierna. Viktigast av allt är att man behöver ställa om från exportdriven till en konsumentdriven ekonomi. Lyckas man med detta så kan man se fram emot flera decennier av stark ekonomisk tillväxt. Det kinesiska försvaret har stärkts drastiskt, särskilt efter år 2000. Försvarsanslagen har flerdubblats och militären håller på att ställas om till ett högteknologiskt försvar. Det teknologiska gapet till USA och väst har minskat avsevärt. Fortsätter denna utveckling kommer Kina sannolikt satsa lika mycket på sitt försvar som USA om ett par decennier. Detta innebär dock inte att deras försvar blir jämnstarkt på en gång. USA har många decennier bakom sig av mycket större försvarsanslag och en lång historia av att hantera dessa moderna vapensystem. Kina kommer sannolikt inte passera USA i militär

Fel! Okänt namn på

styrka före 2050. Däremot kommer Kina säkert att kunna matcha USA militärt i Kinas närområde långt före 2050. Kina kommer också att behöva satsa stora resurser för att säkra viktiga naturresurser ute i världen samt skapa säkra transportleder till Kina. Om Kina lyckas bygga allianser med andra stormakter förbättrar det också Kinas geopolitiska läge avsevärt. Det finns också osäkerhet kring Kinas politiska framtid. Går det att kombinera ett auktoritärt politiskt system med ekonomisk tillväxt under lång tid? Lyckas Kina med detta så ser demokratins situation mycket sämre ut globalt.

Ryssland har återhämtat sig ekonomiskt efter den kraftiga nedgång man drabbades av efter Sovjetunionens fall. Efter Putins maktövertagande har landet utvecklats i nationalistisk och auktoritär riktning. Regim och befolkning har inte heller kommit över förlusten av stormaktsstatusen. Därför utgör återuppbyggnaden av Rysslands försvar en prioriterad uppgift för regimen. Man anser sig också ha särskilda rättigheter i det nära utlandet, dvs. i det före detta Sovjetunionen. Detta område räknas som rysk intressesfär. År 2008 visade Ryssland också att man var beredd att gå i krig med ett grannland, Georgien, för att försvara sina intressen. Ryssland upplever att USA, Nato och väst orättfärdigt utnyttjade Rysslands svaghet på 90-talet. Detta visar att man behöver ett starkt försvar. Man är också orolig över det snabbt växande Kina och den islamiska väckelsen i söder. Ryssland anser sig både behöva ett starkt kärnvapenförsvar och konventionellt försvar för att skydda sitt territorium och sina intressen. En massiv upprustning pågår nu i syfte att bygga upp detta försvar. Lyckas man så kommer Ryssland ha en stor förmåga om ett decennium. Det som talar emot en sådan utveckling är en krympande befolkning, osäker ekonomi pga. stort råvaruberoende, omfattande korruption samt en hel del svagheter i försvarsindustrin.

EU har både utvidgats och fördjupats de senaste 20 åren. Detta har dock inte alltid varit i samklang med den interna opinionen i de olika medlemsländerna. Den rådande ekonomiska krisen har visat på en rad strukturella problem med eurosamarbetet. Man har lyckats rädda samarbetet, men bara så mycket att det hankar sig fram hjälpligt. Ingen riktig återhämtning har inträffat och de sociala kostnaderna har varit höga. Läget är nu det att man antingen måste fördjupa samarbetet på det ekonomiska området eller riskera hela europrojektet. Problemet är att det idag finns ett väldigt svagt folkligt stöd för både EU och i än högre grad ett än mer fördjupat samarbete. Detta betyder att framtiden ser väldigt osäker ut. EU:s ambitioner att fördjupa sitt utrikespolitiska, säkerhetspolitiska och försvarspolitiska samarbete drabbas också av denna EU-skepsis. EU:s omfattande problem gör också att den mjuka makt som EU tidigare haft som positivt exempel nu i stort sett försvunnit.

3.7 Den europeiska robotskölden

För att skydda Europa och USA mot iranska långdistansrobotar kommer USA placera ut antirobotrobotar i Östeuropa. Robotarna som placeras i Polen 2018 har väckt stor ilska i Ryssland och resulterat i att Ryssland i sin tur placerat ut

olika robotsystem i Kaliningradområdet. Om robotarna verkligen kommer på plats 2018 är risken stor för ytterligare rysk upptrappning.

3.8 Sveriges närområde

Alla grannländer utom Finland och Ryssland är medlemmar i Nato. Detta gör att ett allt för nära samarbete mellan dem som Natoländer och Sverige som formellt alliansfritt inte är helt enkelt. Ett utökad nordiskt eller nordiskt-baltiskt försvarssamarbete kan sannolikt spara resurser men kan underlätta att bibehålla viktiga funktioner inom underhåll, inköp, utbildning mm. Ett starkt finskt och baltiskt försvar är väldigt viktigt ur svensk synvinkel då det ökar vår förvarnings- och förberedelsestid.

Norges försvar är i huvudsak inriktat på att försvara Nordnorge och havsområdena med omfattande energitillgångar. Detta gör att man primärt satsar på marin och flygvapen. Norge satsar 1,6 % av BNP på försvaret och anslaget ökar.

Danmark har övergett tanken på att ha ett allsidigt försvar utan vill genom att vara en mycket lojal Natomedlem försäkra sig om stöd från Nato istället. De relativt stora offren i den danska ISAF-insatsen är exempel på detta. Man satsar bara på ett par förmågor samt en stor internationell förmåga. Till detta kommer att man tvingas lägga resurser på marinheter som kan skydda danska intressen på Grönland. Danmark satsar 1,4 % av BNP på försvaret.

Finland har fortfarande kvar ett omfattande territorialförsvar baserat på värnplikt. Landet genomför nu dock en kraftig reduktion av numerären både för att ha råd med omfattande materialinköp och som konsekvens av neddragningar i försvarsbudgeten pga. den ekonomiska krisen. Finland kommer inom några år tvingas välja mellan ökade försvarsanslag, bevarad värnplikt eller bevarat territorialförsvar. Finland är mycket intresserat av nordiskt försvarssamarbete och är neutralt. Finland satsar 1,5 % av BNP på försvaret.

Baltikum har huvudsakligen inriktat sig på internationella insatser men håller nu på att stärka territorialförsvaret. Estland satsar 1,9 %, Litauen 1,0 % och Lettland 0,9 % av BNP på försvar. Litauen och Lettland har dock beslutat att höja anslagen till 2 % av BNP. Alla baltiska länder är intresserade av ett nära försvarssamarbete med Norden.

Polen satsar rejält på att bibehålla ett starkt territorialförsvar, ha nära relationer till USA och de centraleuropeiska grannländerna. Polen satsar 1,9 % av BNP på försvaret.

Tyskland har haft ett av Europas starkaste konventionella försvar. Nu genomförs dock omfattande neddragningar i försvaret som i stort sett eliminerar Tysklands förmåga att hjälpa andra länder i Europa med deras territorialförsvar. Tyskland satsar 1,4 % av BNP på försvaret.

Fel! Okänt namn

4 Försvarets uppgifter

Det militära försvaret ska genomföra de insatser som riksdag och regering beslutat eller som i övrigt följer av Försvarsmaktens uppgifter. Försvarsmakten ska lösa följande uppgifter:

- ? Upptäcka och avvisa kränkningar av det svenska territoriet och i enlighet med internationell rätt värna suveräna rättigheter nationella intressen i områden utanför detta.
- ? Söka samverka och kostnadsdela verksamheten med de nordiska grannländernas försvarsmakter i mån av ingångna avtal.
- ? Möta, hejda och slå begränsade anfall i tre av sex militärområden samtidigt.
- ? Med befintlig förmåga och resurser bistå det övriga samhället och andra myndigheter vid behov.
- ? Äga beredskap att snabbt kunna ställa personal till förfogande för räddningsledning vid terrorism eller annan asymmetrisk krigföring.
- ? Äga beredskap att kunna sända en utlandsstyrka för fredsbevarande eller fredsskapande insatser med stöd av FN-mandat.

5 Kritiska nivåer i Försvarsmakten

Marinens fartyg och stridsflygplanen är dyra materielsystem med hög militär effekt i krig och krislägen. Det är inte kostnadseffektivt att ha för lite personal placerade på dessa enheter och därigenom minska tillgängligheten. Marinens fartyg som exempel har bara en besättning blir underutnyttjade. Enligt Riksrevisionen genererar marinens korvetter därför i dag endast 20–30 procent av den potential som finns av ett sjödygn i jämförelse med Kustbevakningen som genererar 70 procent. Särskilt begränsande är om personal med kritisk kompetens inte dubbleras.

För den politiska bedömningen i riksdagen allmänt och i budgetarbetet särskilt är riktiga underlag viktiga. Bemanning och personaluthållighet för marinen och flygvapnet är viktiga nyckeldata för bedömning av Försvarsmaktens verkliga förmåga. För att inte riksdagen ska fatta dåligt underbyggda beslut är det avgörande att bemanningsdata tydligt, relevant och kontinuerligt tillhandahålls av Försvarsmakten och departementet. Den information som ges i dag ger inte hela bilden.

6 Försvarspolitikens inriktning

6.1 Internationella samarbeten

Det finns inte tillräckliga skäl att vi ska ansluta oss till Nato. Nato har förvisso historiskt löst många svåra uppgifter; inte minst har man besegrat det kommunistiska Sovjetunionen genom kapprustning. Sverige har dock sedan andra världskriget spelat en faktisk roll som en alliansfri militärt stark fredsbevarande nation.

Sveriges försvarspolitik ska fokusera på försvaret av Sverige. Genom att stärka vårt eget försvar, genom att fullt ut verka för ett nordiskt försvarssamarbete och genom Partnerskap för fred med Nato tar Sverige sitt säkerhetspolitiska ansvar. När Sverige återfått ett existensförsvar är det rimligt att Sverige åter bidrar med militärt bistånd i fredsskapande och fredsbevarande insatser med FN-mandat bakom. Det är en balanserad inställning långt från både å ena sidan isolationism och å andra sidan förlorad självständighet. Regeringens försvarspolitiska inriktning anser vi däremot är obalanserad eftersom den konvergerar mot att Sverige enbart ska ställa betalda trupper till förfogande för Nato och EU. Sveriges försvar börjar i Sverige och inte i Afghanistan eller Libyen. Försvarsmakten ska inte delta i Nordic Battlegroup eller på annat sätt ingå i en militarisering av EU.

I Sveriges partnerskap med Nato bör det finnas konkreta planer för såväl vilket bistånd Sverige skall lämna vid angrepp mot ett eller flera Natoländer som lika konkreta planer över den hjälp vi kan vänta av Nato vid angrepp på Sverige. För att kunna avtala och skapa ett konkret partnerskap med Nato måste Sverige äga en militär kapacitet som är avsevärt mer utvecklad än den nuvarande. Sverige ska inte heller utlova ensidiga solidaritetsgarantier.

Ett starkt luft- och kustförsvar på Gotland är inte bara en svensk angelägenhet utan även en baltisk angelägenhet eftersom den ryska dominansen ökar i Östersjön.

Natostandard för nya materielsystem är givet för exporterande försvarsindustrier, och däri finns ingen nackdel för Sverige. Däremot behöver inte alla äldre befintliga materielsystem Natoanpassas. Försvarsmakten ska ha eget krypto för egen strid men ska kunna verka inom Natokrypto med det som tilldelas oss vid gemensamma operationer.

6.2 Internationella insatser

Sverigedemokraterna anser att fredsbevarande och fredsskapande insatser kan vara viktiga för att stoppa och förhindra mänskliga katastrofer. Militära aktioner i främmande land är samtidigt alltid en svår rättslig fråga. Därtill har ofta parter i de konflikter vi ska motverka olika verklighets- och historiesyn, vilket ställer krav på grundlig analys innan beslut om insats tas. En förutsättning bör vara att insatserna sker med FN-mandat.

En paus i de internationella insatserna bör göras för att frigöra medel till återskapande av ett existensförsvar. År 2014 bör utlandsinsatserna avvecklas

Fel! Okänt namn på

med undantag av Operation Atalanta som kvarstår vid behov. När Sverige har sex mekaniserade brigader och tre kustartilleribrigader i krigsorganisationen år 2023 kan de internationella insatserna återtas och då bör första bataljonerna ur brigaderna roteras till internationell beredskap i turordning. Den internationella tjänstgöringen ska vara frivillig.

Kvinnor i internationell tjänst är viktiga för det gränssnitt där vi utbyter kunskap med befolkningar där samhällena är ålderdomliga.

Samverkan mellan militära och civila insatser utgör ofta en nödvändighet för permanenta framgångar vid utlandsoperationer.

Utlandsstyrkan ska ha mindre budgetmedel att använda till nytta för lokalbefolkning i de områden där vi bevarar och skapar fred för att visa att våra soldater är vänner och därigenom skydda våra soldater och gynna dialogen med det lokala civila samhället.

När USA utsattes för terrorism den 11 september 2001 förklarade amerikanerna krig mot terrorismen och tog sig rätten att anfälla Afghanistan och Irak. Utsatt för upprepad svårt drabbande terrorism kan säkert alla länder välja att försvara sig globalt. Sverige bör dock inte utan utomordentligt starka skäl medverka i den typen av krigföring. Vi motsätter oss även att Sverige aktivt tar ställning på en sida i regelrätta inbördeskrig där alla parter saknar civiliserade mål. Vår utgångspunkt är att den svenska hjälpen i drabbade områden huvudsakligen ska vara humanitär eller fredsbevarande. När Nato väljer strategi i de insatser de leder har vi ingen påverkan. Natoledda fredsinsatser har ofta tveksam motivering, och inte sällan misslyckas relationerna med den civila befolkningen.

Svenska armén har gjort ett utmärkt arbete i Afghanistan genom att ställa trupp i Mazar e-Sharif, som del av ISAF-operationen. Svenska armén har fördömligt och med egna förluster stött afghanska nationella armén (ANA) och afghanska polisen (ANP) samt tillfört rådgivare (OMLT) i ANA. Det svenska kriget mot talibaner har förts med syftet att hjälpa landets befolkning och att skapa demokrati.

Oavsett hur stark insats svenska armén och övriga ISAF har gjort måste effekten av närvaron bedömas. Sverigedemokraterna bedömer att en borte gräns för det svenska engagemanget i Afghanistan måste sättas till år 2014. Det hänger nu på folken i Afghanistan att själva ta hand om sin säkerhet.

Kfor avvecklas nu och insatsen kan summeras. År 1998 bröt en väpnad konflikt ut i Kosovo, som då låg i Jugoslavien, mellan den serbiska armén och albansk gerilla, och 1999 startade Nato ett bombkrig mot den serbiska armén i Kosovo. De serbiska styrkorna flydde efter några månader Kosovo, varefter Nato förde in trupp. Den internationella styrkan, Kfor, har alltsedan dess säkrat freden. Under den tid som Kfor har verkat i Kosovo har de flesta serber och ca 90 000 romer fördrivits ut ur landet av Kosovoalbanerna.

Kosovo förklarade sig självständigt 2008. Sverige har tillsammans med ett antal andra länder erkänt Kosovo som nation. Inom EU är det dock flera länder som inte erkänt Kosovo, däribland Spanien, Grekland, Rumänien och Slovakien. Kosovos parlament beslöt samtidigt med självständighetsförklaringen att inbjuda till fortsatt internationell närvaro. Det är vår uppfattning att Kosovos regering i dag skulle kunna ta över ansvaret för den stat man själv

utropat som självständig. Det svenska engagemanget i Kosovo genom Kfor bör avvecklas i ökat tempo.

Natos insats i Libyen där ställning togs för ena sidan i ett inbördeskrig byggdes på en dålig strategi grundad på en bristfällig analys av interna förhållanden. Det är oklart idag vem som ska lösa eftervården med marktrupp. Flygvapnet med Gripen löste sina spaningsuppgifter storartat.

I Adenviken hotar pirater vår och andras handelsflottor. Sverige har lett EU:s marina insats utanför Somalias kust, Operation Atalanta, genom att tillhandahålla ett styrkehögkvarter ombord på HMS Carlskrona och ett övervakningsplan från kustbevakningen. Sverigedemokraterna stödjer att svenska enheter ger fortsatt bidrag till Operation Atalanta. Militär personal på svenskregistrerade handelsfartyg ska inte tillåtas. Redare kan redan nu anskaffa vapen och vaktmanskap.

Situationen i Mali förblir högst osäker. Islamisterna har för tillfället tryckts undan, men finns sannolikt kvar i bakgrunden. Samtidigt finns det grundläggande problemet med den tuaregiska minoritetens ställning kvar som potentiell konfliktgrund. Mali är synnerligen korrupt och den etniska och politiska splittringen inom Malis krigsmakt är stor, samtidigt som dess militära värde är högst begränsat, något som understryks av rebellernas snabba avancemang genom landet under vintern. Rebellerna stoppades i stort sett enbart på grund av det franska militära ingripandet. Den nuvarande militärjuntan som i realiteten styr har en högst begränsad legitimitet och huruvida någon mer trovärdig regering kan tillsättas är högst osäkert. Läget företer påtagliga likheter med läget i Afghanistan.

Den svenska Afghanistaninsatsen började som ett högst begränsat deltagande som sedan kom att utvecklas till att bli mycket omfattande allt eftersom tiden gick. Eftersom situationen på marken i Mali har påtagliga likheter med Afghanistan så går det inte att frigöra sig från farhågan att situationen kan bli precis lika långvarig i Mali som den har blivit i Afghanistan. Det är därför enligt vår mening inte rimligt att godta regeringens proposition, och vi yrkar därför avslag på densamma.

6.3 Dimensionering av existensförsvaret

Den dagsaktuella hotbilden är inte den viktigaste utgångspunkten när vi bedömer vårt behov av militärt försvar. Hotbilden kan snabbt förändras, men däremot kan vi inte lika snabbt återta acceptabel försvarsförmåga. Faktiska styrkeförhållanden och värsta-falls-scenarier måste vara underlag för att beräkna vårt behov av militärt försvar. Vi kan inte som ansvarstagande medborgare välja att bortse ifrån hur Ryssland har återbyggt sin militära förmåga. Vi kan inte bortse från risken med en kinesisk-rysk militärallians, vilken skulle möjliggöra för Ryssland att stärka sitt västra militärdistrikt.

Försvarsmakten skall vara dimensionerad för att kunna hävda Sveriges integritet samt för att värna suveräna rättigheter och nationella intressen i övrigt. I detta ingår att kunna övervaka och kontrollera allt svenskt territorium och den ekonomiska zonen. För detta krävs patrullering och övervakning av

Fel! Okänt namn på

havsområden och luftrum även utanför svenskt territorium. Försvarsmakten skall även kunna användas för att upprätthålla och säkra vår försörjning och handel genom att skydda internationella handelsvägar. Dessa uppgifter skall naturligtvis kunna lösas på olika konfliktnivåer.

Försvarsmaktens förmåga att hävda Sveriges territoriella integritet genom att upptäcka och avvisa kränkningar i fredstid är enligt vår mening bristfällig. Försvarsmaktens förmåga att möta, hejda och fördröja eller slå en angripare är inte godtagbar. Vår militära förmåga måste därför öka genom investeringar i såväl kvantitet som kvalitet. Hela Sverige ska kunna försvaras.

Sverige bör efter en förstärkning av försvaret ha ett balanserat försvar med sådan styrka och sammansättning att det skapar en så hög tröskeeffekt att detta i det längsta avhåller en presumtiv angripare från anfall. Ett sådant försvar bör också ha en sådan styrka att det kan föra en strategisk defensiv i syfte att vinna den tid som krävs för att planerad hjälp utifrån ska kunna tas emot.

Det moderna militära försvaret är beroende av högteknologiska system för att skapa ett starkt skalskydd och därigenom avskräcka från fientligheter och påtryckningar, men det är samtidigt fortfarande beroende av folkets totala försvarsvilja och den enskilde soldatens mod och beslutsamhet. En stärkt försvarsvilja och en förankring av försvaret hos folket uppnås främst genom värnpliktsutbildning och starka frivilligorganisationer.

Terrorism, asymmetrisk krigföring, cyberkrigföring och andra okonventionella angreppsformer är nya hot som läggs till de gamla. Det ger oss anledning att tala om invasionsförsvar som ett existensförsvar när alla dessa nya hot läggs till. Samtidigt ökar behovet av försvarets samverkan med det civila samhället vid särskilda påfrestningar.

6.4 Våra veteraner

Veteransoldatpolitiken ska vara sådan att stort stöd ges till dem som verkat i internationell tjänst. Stödet ska omfatta de anhöriga. Medaljer och utmärkelser ska symbolisera olika beundransvärda och viktiga bedrifter samt de stora offer som gjorts för världsfreden och för undvikandet av mänskliga katastrofer. Den sista söndagen i maj ska vara minnesdag för svenska veteraner; att välja en helgdag gör det lättare för veteraner och deras anhörig att delta.

7 Försvarets finansiering och materielförsörjning

7.1 Försvarets finansiering

I början av 1980-talet var försvarets andel av BNP 2,9 % för att sedan sjunka till dagens 1,2 %. De minskade försvarsanslagen och stora omställningskostnader i kombination med en ensidig inriktning mot ett renodlat insatsförsvar

har gjort att den svenska förmågan till territoriellt försvar idag på allvar kan ifrågasättas. För att garantera rikets säkerhet måste nedrustningspolitiken få ett slut. Hela försvarsgrenar hotas av systemkollaps inom få år.

Innan anslagsökningen verkligen kan skapa en utbyggnad av försvaret måste vissa underskott elimineras. Ett mindre underskott i finansieringen av nya Gripen måste elimineras men även underskottet om 25 miljarder i den 10-åriga investeringsplanen som överbefälhavaren tydligt pekat på.

Sverigedemokraterna budgeterar från och med 2014 för att täcka hela Gripenunderskottet genom en ökning av anslaget anskaffning av materiel med 548 miljoner kr. Från och med 2015 budgeterar Sverigedemokraterna för att även täcka det av överbefälhavaren utpekade hålet i investeringsplanen för IO 14 genom en ökning av anslaget anskaffning av materiel och anslaget vidmakthållande av materiel med 2,5 miljarder kr årligen. Utöver att täcka dessa underskott satsar Sverigedemokraterna ytterligare mer på materiel varvid nödvändiga offensiva satsningar kan göras och investeringsbudgeten rejält ökas.

En höjning av materielanslaget gynnar svensk teknikdrivande industri och ökar sysselsättningen.

Riksrevisionen anser att regeringens information till riksdagen bör vara mer övergripande och ge en helhetsbild utan att för den skull röja sekretessen. Objektsramarna som tidigare fanns i redovisningen till riksdagen framhålls av Riksrevisionen som ett alternativ och de olika objekten bör också ha sina livscykelkostnader beräknade.

7.2 Försvarslogistiken och teknikutveckling

Försvarsstrukturutredningen (FSU) resulterade i flera stora åtgärdsförslag. Så stora var förslagen att ett genomförande hade inneburit att Försvarsmakten inte hade kunnat lösa sina uppgifter enligt förordningen 2009:1204 om självständigt upprätthållande och utvecklande av militärt försvar. FSU tycktes utpeka den väpnande striden som Försvarsmaktens enda egna verksamhet, och resten skulle lämnas till marknaden.

Idag beställer Försvarsmakten en produkt i taget från Försvarets materielverk. Detta föregås av en noggrann långsiktig planering. I FSU föreslogs att Försvarets materielverk istället skulle hyra ut materiel till Försvarsmakten. Försvarsmakten skulle därmed förlora flexibilitet och skulle istället för att fördela egna anslag för att nå operativa mål få lämna förslag till FMV som FMV inte behöver ta hänsyn till.

Omställningskostnaderna som uppstår när ett större antal anställda ska flyttas från Försvarsmakten till Försvarets materielverk vägs inte upp av tydliga rationaliseringar. Däremot finns det vinster med att teknisk dubblering mellan staten och försvarsindustrin rationaliseras.

Förslaget från FSU är en helhet och kan antingen bifallas eller avslås. Sverigedemokraterna säger nej till utredningens förslag. Sveriges försvarsindustrier och Försvarsmaktens stödresurser är precis som i andra länder fortsatt viktiga komponenter i säkerhets- och försvarspolitik. Värt att notera är att

Fel! Okänt namn på

de svenska försvarsmaterielsystemen internationellt sett har hållit hög kvalitet och är billiga. Den heta frågan om försvarets logistik har nu kylts av genom en kompromiss mellan alliansregeringen och Socialdemokraterna. För närvarande är läget stabilt men FMV lider av de ständigt kommande sparbetingen och omorganisationerna.

Riksrevisionen har i en rapport lämnat svidande kritik mot regeringens hantering av besparingarna som beslutades inom ramen för den s.k. Genomförandegruppen. Inte nog med att de besparingar som beslutades i hög grad är att beteckna som ambitionssänkningar snarare än effektiviseringar (vilket var vad som förespeglades när Genomförandegruppen beslutades i budgetpropositionen 2008) utan det är också så att de åtgärder som föreslogs av genomförandegruppen i hög grad var ineffektiva och ekonomiskt tveksamma. Vari består t.ex. den meningsfulla besparingen i att avbryta Amosprojektet, när staten redan har lagt ned ca 700 miljoner kronor i projektet och det dessutom kostade ungefär 200 miljoner bara att avbryta detsamma? Riksrevisionen kommer för övrigt fram till att besparingarna som gjordes på just denna specifika punkt inte kom i närheten av dessa summor, vilket enligt vår mening gör det svårt att argumentera för att nedläggningen av Amos var ekonomiskt meningsfull.

Utöver detta gör det faktum att gruppens arbete ägde rum på informell basis att det blir omöjligt att i efterhand granska besluten. Det finns inget beslut om formell tillsättning av Genomförandegruppen, inga bevarade direktiv för dess arbete, dess korrespondens har inte diarieförts och slutrapporten är hemligstämplad. Av allt att döma verkar inte ens Försvarsmakten ha fått se slutrapporten.

Det finns starka skäl att kräva förbättringar i den fortsatta processen. Obehagligt nog finner man i budgetpropositionen för 2013 följande passus: Försvarsmaktens bedömning om kommande ekonomiska underskott föranleder behov av att, i en samlad process i Regeringskansliet, inleda ett arbete i syfte att skapa balans mellan verksamhet och ekonomi. Arbetet skall ge regeringen möjlighet att fatta strategiska beslut i syfte att genomföra huvudinriktningen i det senaste försvarsbeslutet.

Det är svårt att tolka det ovanstående som något annat än att regeringen har för avsikt att fortsätta konceptet med en direkt underlydande grupp som ska arbeta på samma sätt som Genomförandegruppen gjorde (även om regeringen försiktigtvis inte använder sig av just den benämningen på gruppen). Med anledning av detta måste det vara ett absolut krav från riksdagens sida att en grupp som ges så pass vittfamnande ansvarsområden som Genomförandegruppen, vars beslut fick långtgående konsekvenser för den operativa verksamheten (t.ex. genom att man äventyrade soldaternas säkerhet i Afghanistan som en följd av förseningen av Galten) och vars verksamhet i så hög grad kommer att påverka det kommande försvarsbeslutet, också bedriver sitt arbete på ett sätt som är möjligt att granska i efterhand.

7.3 Försvarsindustristrategi

I dag har tyvärr många av de svenska försvarsindustrierna utländska ägare, men fortfarande har det stor ekonomisk betydelse för Sverige att industrierna utvecklar och producerar materiel i landet. Det är nödvändigt för att få fram materiel med svensk profil betingad av militärgeografiska förhållanden och det har även en strategisk betydelse för försvaret. Det gör oss sårbara att svensk försvarsindustri till stor del har sålts till utländska intressen. Svenska staten bör som långsiktig strategi ha att öka sin ägarandel av försvarsindustrierna i Sverige.

För att få köpa utländskt försvarsmateriel och till bra villkor krävs ofta att Sverige har något att erbjuda i gengäld. Handeln med försvarsmateriel har utrikes- och säkerhetspolitiska inslag.

Sverige är av hävd en nation med kvalificerade vapensmedjor. Den tid Sverige självt var en stor beställare av försvarsmateriel var vi i hög grad självförsörjande. Nu är exporten viktig för att uppnå tillräckliga serier av nya produkter. Vid utveckling av nya materielsystem är samarbeten helt nödvändiga, men alla samarbeten är inte lyckosamma. Målmedvetenhet och fokus på innovation som finns i industrin måste vara ledstjärna för utvecklingen. Byråkratier inom Eda visar alla tecken på att detta EU-organ är fel samarbetsfält.

Det skulle gynna Sverige om försvarsmaterielupphandlingen inte var öppen. Svenskt försvarsmateriel exporteras idag inte för att marknaden är särskilt öppen utan snarare på kvalitet, teknik och prisbild. Den svenska regeringen anser att Sverige bör gå långt före andra EU-länder med att tillämpa öppen upphandling av försvarsmateriel. Andra EU-länder nonchalerar lagstiftningen. Sveriges gå-före-attityd kan kosta oss mycket. Försvarsdepartementet har dock slagit fast att svenskt stridsflyg är en artikel 346-produkt. Politiska förhandlingar har startat för att fler svenska system ska få den statusen.

En försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel, och en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri.

Vidare bör Sverige i vissa fall återta kravet på offset (motköp) i syfte att gynna svenska SME-företag. Svenska myndigheter bör tilldela underleverantörer en god andel av kontrakten i syfte att ekonomiskt gynna viktiga innovationsföretag enligt rätten att göra så i artikel 21 punkt 4 i försvarsupphandlingsdirektivet.

Statligt finansierad FoU är väldigt viktig för försvarsindustrin och bör koncentreras mot områden där vår industri är framgångsrik. De produkter vår försvarsindustri ska konkurrera mot på världsmarknaden är så gott som uteslutande initierade med statliga FoU-anslag.

När vi köper svenskt försvarsmateriel som är producerad med högteknologi sker en stark ekonomisk återkoppling i samhällsekonomin. Möjligheten till kommande exportorder för Gripen E är exempelvis stor, och Gripen är i

Fel! Okänt namn på

högsta grad en tillväxtpolitisk fråga. Gripen bör även beställas i en tvåsitsig version, F, för att därigenom ytterligare öka exportmöjligheterna.

När stora och tekniktunga affärer görs upp med för oss allmänt viktiga industriländer bör en stat-till-stat-överenskommelse eftersträvas från svensk sida. Dels ger det oss bättre chanser till export, dels kan vi säkra att svensk försvarsindustri inte lämnar Sverige i samband med en större affär.

7.4 Försvarsmaterielexport

Vi är stolta över att Sverige är världens största försvarsmaterielexportör per capita så länge som vår exportkontroll av försvarsmateriel är mycket sträng. Amnestyrapporter visar att den är det.

Vår starka försvarsmaterielindustri är en stor fördel för vår egen försvarsmaterieförsörjning. När vi själva investerar i svenskproducerade materielprojekt kan nettokostnaden bli låg eller till och med vinst uppnås i samhällsekonomi på grund av spillöreffekter och export.

Försvarsindustrin berör cirka 30 000 jobb, och en stor andel är civilingenjörer. Indirekt sysselsätter försvarsindustrin cirka 100 000 personer.

Gripen, robotar, luftvärn, u-båtar, undervattenssystem och korvetter samt rymdteknik med kommande militär tillämpning visar att de svenska vapensmedjorna inte bara har stolta anor utan även en framtid om regering och riksdag sköter frågor om upphandling och FoU klokt.

8 Försvarsledningen

Ett land av Sveriges storlek kräver en viss lägsta nivå på antalet förband för att ha en realistisk chans att försvara landet. I nuläget finns inte dessa förband. Enligt vår mening är det försvarspolitikens främsta uppgift att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att ett sådant existensförsvar skall kunna återuppbyggas.

Ledningscentraler och andra för fienden högvärdiga mål ska finnas i berg- eller på annat sätt skyddas. Strategiska viktiga strukturer ska skyddas med sekretess.

9 Nuvarande personalförsörjningssystem

9.1 GSS-K och GSS-T

Sverigedemokraterna var emot införandet av det nya personalförsörjningssystemet, men så länge det är aktuellt ska det optimeras.

Det bör därför utredas såväl lämplighetsmässigt som ekonomiskt om kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän

Fel! Okänt namn på

- ? kan få rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden,
- ? kan slippa förmånsbeskattning för enklare mat ute i fält,
- ? som bor på logement kan få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag och
- ? kan få subventionerade hemresor varannan vecka.

Centraliseringen av förråden har gått så långt att verksamheten blir lidande när beställningar från centralförrådet måste väntas in, och därför bör mer materiel finnas ute på regementena. Även detta bör utredas.

9.2 Tvåbefälssystemet

Det är tveksamt om det fanns tillräckligt starka att skäl att införa ett tvåbefälssystem, men nu när detta är infört finns det inte skäl att inte fullt ut utveckla systemet.

9.3 Prio

Rapportering och statistik möjliggör styrning och bra ledningsbeslut, men rapporteringen får inte vara mycket tidskrävande. Prio-systemet har kritiserats för att vara tungrott och långsamt. En oberoende översyn av systemet skulle kunna peka på vad som måste förbättras.

9.4 Värnplikt

10 000 unga män och kvinnor kan efter lämplighetsprövning väljas ut att antagningsprovas för värnplikt. Kvinnor kan säga nej till att gå vidare i processen, för män gäller värnplikt. Antagningen ska placera 3 400 i GMU-utbildning gemensamt för armén och kustartilleriet. 2 300 av dessa väljs ut att fortsätta med 7 månaders utbildning till krigsplacering i mekaniserade brigader (armén) och kustartilleribrigader (marinen).

Med aktiverandet av värnplikten återgår armén till ett system med fredsorganisation och krigsorganisation. Anställda och GSS-K är lika många som i regeringens förslag. GSS-T fasas successivt ut mot värnpliktig krigsplacering.

10 Armén

Armén bör bestå av såväl rörliga fältförband som lokalt organiserade territorialförsvarsförband.

En fältarmé med samövade mekaniserade brigader är oundgänglig om Sverige skall kunna försvaras. Med befintliga anläggningar, materiel, yrkesoffice-

Fel! Okänt namn på

rare och kontrakterade kan en och en halv mekaniserad brigad sättas upp. Ytterligare brigader bör sättas upp successivt när försvarsförmågan återtas med målet att år 2023 ha sex mekaniserade brigader. Bemanning av dessa måste i så fall ske med en blandning av anställd, kontrakterad och värnpliktig personal.

Tre veckors krigsförbandsövning (KFÖ) genomförs årligen med en mekaniserad brigad enligt ett rullande schema från och med 2016.

Utredning ska visa om Trängslet kan återöppnas som huvudskjutfält för armén.

Swedec ska kvarstå som egen enhet. Utredningen om integrering med Ing 2 har gått för snabbt.

10.1 Mekaniserade brigader

Stellan Bojeruds brigadskiss för fältarmén:

Mek Bat: – Professionell (anställda samt GSS-K).

Mek Bat: – Tidigare anställda, som tjänstgör på värnpliktsbasis samt GSS T.

Mek Bat: – Värnpliktsförband.

Mek Bat: – Värnpliktsförband, delvis draget ur Territorialarmén.

Brigaderna ska ha hemdepåer men även i perioder vara förlagda till befintliga skjutfält med god infrastruktur, vilka används som truppövningsläger. På så sätt kan behovet av att bygga nya anläggningar minskas.

Första mekaniserade bataljon, del av brigadstabskompaniet och luftvärnskompanierna vid varje brigad ska ha en kader av anställda eller kontinuerligt kontrakterade gruppbefäl och soldater, som kan lösa stridsuppgifter initialt till dess mobilisering har genomförts. På så vis är varje brigad i sitt militärområde direkt gripbar även om inte i sin helhet.

Förslag på baseringsplatser för de mekaniserade brigaderna är:

1. brigaden. Kungsängen/Kungsängen
2. brigaden. Eksjö/Skillingaryd/Ränneslätt
3. brigaden. Skövde/Karlsborg/Kråk
4. brigaden. Gävle/Marma/Älvdalen
5. brigaden. Revinge/Ravlunda
6. brigaden. Boden/Arvidsjaur/Lomben.

Varje mekaniserad brigad ansvarar för ett militärområde.

Militärkommando Gotland återuppsätts med förfogande över cirka 2 500 krigsplacerade, varav 1 230 värnpliktiga. I 25-årsplanen ska MKG utvecklas till en sjunde brigad.

10.2 Territorialarmén/Hemvärnet

Territorialförsvarsförband skapas ur de nationella skyddsstyrkorna och hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga solda-

ter med minst GMU och har kort mobiliseringstid. Territorialarmén kommer att organiseras i regementen, ett per län oräknat sammanslagningen av Västra Götaland och Skåne. Ett regemente verkar i ett eller flera hela försvarsområden. Försvarsområdena sorterar under militärområdena och bryter inte dess gränser.

De kaserner som behövs för administration av territorialregementena återtas. I huvudsak utgörs det av kanslibyggnaden och ett kompani per aktuell ort. Den civila krisledningen samlokaliseras.

Nya hotbilder kräver att län och kommuner kan mobilisera i aktiv krishantering på höga våldsnivåer. Regementsledningarna inom territorialarmén bör ha del i länsstyrelsernas krisledning, och detta kan ske genom direktiv och riktat anslag om en kontaktperson per regementsstab gentemot civil krishantering. Landshövding (motsvarande) skall vara honorär regementschef.

10.3 Specialförband

Jägar- och specialförband bibehålles och utvecklas enligt IO 2014.

10.4 Särskilda beredskapspolisen (SBP)

Särskilda beredskapspolisen (SBP) återskapas med 1 500 civilpliktiga i länsvisa avdelningar som verkar under polismyndigheterna men som tillhör utgiftsområde 6 i statens budget. SBP har polismans befogenheter efter inkallelse vid civila kriser såsom naturkatastrofer, sjukdomsutbrott, sök efter försvunna personer, utrymning vid olyckor och ordning vid internationella konferenser i Sverige m.m.

I händelse av krig ska SBP främst verka för skydd av civilbefolkningen.

10.5 Militärpolisen

Militärpolisen skall utbildas och utrustas för att vid behov kunna förstärka den civila ordningspolisen. Vid insats utanför Försvarsmakten skall militärpolisen vara underställd civilt polisbefäl.

10.6 Arméns materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2023 har ett underskott om 25 miljarder kr. Sverigedemokraterna täcker detta underskott genom att lägga till 2,5 miljarder kr/år till försvarets materiel från och med år 2015. Det innebär att i Sverigedemokraternas budget så kommer allt redan planerat materiel att kunna införskaffas i tid.

Utöver detta ökar Sverigedemokraterna armématerielanslaget för armén under de fyra åren med 1 352 miljoner kr.

Fel! Okänt namn

10.7 Arméns materielsystem tio år

Försvarsmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett stärkt försvar.

SD budgeterar för ytterligare armématerielsatsningar under de tio åren 2014–2023 med 18 921 miljoner kr.

11 Marinen

Marinen bör bestå av såväl flottan, kustartilleriet som territorialförsvarsförband.

En modern flotta med beväpning och eget skydd och ett övat kustartilleri är en förutsättning om Sverige ska kunna försvaras.

Marina territorialförsvarsförband skapas ur de det marina hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och kort mobiliseringstid.

Förslag på baseringsplatser för kustartilleribrigaderna är Berga, Karlskrona och Älvsborg.

Tre veckors krigsförbandsövning (KFÖ) genomförs årligen med en kustartilleribrigad efter år 2018.

11.1 Marinens strategiska uppgifter

- ? Sjötransporter till och från landet, till och från Gotland och längs våra kuster skall kunna skyddas.
- ? Viktiga hamnar skall kunna hållas öppna.
- ? Omgivande havsområden skall kunna övervakas öppet och dolt.
- ? Kränkningar eller olagligt utnyttjande av vårt sjöterritorium skall kunna förhindras.
- ? Anfall mot vårt land över havet skall kunna hejdas.

11.2 Flottiljerna taktiska mål

- ? Hålla två patrullfartyg ständigt till sjöss i Östersjön och ett i Västerhavet.
- ? Beredd att sätta in minst tre operativa ubåtar i Östersjön och en i Västerhavet under lång tid.
- ? Beredd att sätta in en komplett ytstridsflottilj i Östersjön 24 timmar efter order och en division i Västerhavet.
- ? Beredd att hålla två handelshamnar öppna på västkusten, två i Östersjön och en i Bottenhavet.
- ? Upprätta två marina operationsbaser i Östersjön och en i Västerhavet.
- ? Beredd lägga ut ett bestämt antal sjömineringar och minera ett bestämt antal hamnar.

Fel! Okänt namn på

- ? Beredd hålla utpekade handelshamnar och marina operationsbaser min-
röjda.
- ? Beredd att sätta in en tillfälligt sammansatt ubåtsjaktstyrka i Östersjön 24
timmar efter order.
- ? Kunna skydda våra sjötransporter i Östersjön, inklusive till och från Got-
land samt i Västerhavet.

Uppgiftställningar av denna typ definierar den önskade marina grundnivån av samhällsskyddet – en marin gard.

Dimensionering av de förband som skall lösa dessa uppgifter måste ske med beaktande av att Sverige är den nation som har längst kust. Vidare måste hänsyn tas till att antalet tillgängliga fartyg alltid är lägre än det nominella antalet på grund av underhållsåtgärder m.m.

Det är fortsatt lämpligt med två ytstridsflottiljer men flera av fartygstyperna befinner sig antalsmässigt nära under kritisk massa för att rationellt kunna vidmakthålla systemen personellt och materiellt. Ser man till de uppgifter som skall kunna lösas längs vår långa kust framstår det som uppenbart att antalet kvalificerade ytstridsfartyg snarast bör utökas till tolv. Ytterligare en minröjningsdivision bör tillföras och denna bör huvudsakligen vara baserad på västkusten som en följd av dennas stora betydelse för importsjöfarten.

Det är fortsatt lämpligt med en ubåtsflottilj, men antalet ubåtar bör utökas till åtta för att kunna lösa aktuella uppgifter och rationellt vidmakthålla systemet personellt och materiellt. För en liten nation som Sverige kan de konventionella ubåtarna utgöra ett strategiskt vapensystem eftersom ingen potentiell angripare kan bortse från att försvararen förfogar över ubåtar.

11.3 Kustartilleribrigaderna

Förslag på baseringsplatser för kustartilleribrigaderna är Berga, Karlskrona och Älvsborg.

Tre veckors krigsförbandsövning (KFÖ) genomförs årligen med en kustartilleribrigad efter år 2018.

Marina territorialförsvarsförband skapas ur de det marina hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och kort mobiliseringstid.

11.4 Fler marinbaser

Marinen har ett behov av såväl en förstärkt regional indelning som förnyade materielsystem på sikt. Vi föreslår därför att Marinbas Öst (Berga), Marinbas Väst (Göteborg) samt Härnösand och Fårösunds Marindetachment bör sättas upp.

KA1 (Berga), KA2 (Karlskrona) och KA4 (Älvsborg) bör sättas upp för att utbilda till kustartilleribrigader. Kustartilleribrigaderna bygger på värnplikt

Fel! Okänt namn på

och dubbel organisation (freds-/krigsorganisation) medan flottan bygger på anställda och kontrakterade.

11.5 Marinens materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materieförsörja IO 14 till 2023 har ett underskott om 25 miljarder kr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 2,5 miljarder kr/år till försvarets materiel från och med år 2015. Det innebär att med SD:s budget så kommer allt redan planerat materiel att kunna införskaffas i tid.

Under fyraårsperioden budgeterar SD för Robotbestyckning av de svenska örlogsfartygen. Kostnad 323 Mkr per år 2014-2024. Utöver detta ökar SD marinmaterielanslaget för marinen under de fyra åren med 1 400 miljoner kr.

11.6 Marinens materielsystem tio år

Försvarsmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett starkt försvar.

Under tioårsperioden

- ? budgeterar SD för 5 st nya U-båtar i klass A26. Kostnad 2 000 miljoner kr per år 2019-2029
- ? budgeterar SD för projektering av robotbåtar och korvetter. Kostnad 20 miljoner kr år 2023
- ? budgeterar SD för ytterligare marinmaterielsatsningar under de tio åren 2014–2023 med 13 077 miljoner kr.

Moderna materielsystem är ofta dyra. Vi vill peka på några materielsystem som kan fylla viktiga förmågerum i det kommande territorialförsvaret, t.ex. RBS 15 på lastbil för kustartilleriet.

12 Flygvapnet

Flygvapnet har de senaste decennierna tvingats till en omfattande omorganisation med kraftiga nerdragningar som följd. Försvarsgrenen har trots detta problem med såväl materiel- som personalförsörjning redan i nuläget och om inte åtgärder vidtas blir situationen ohållbar i en snar framtid. Flygvapnet består idag personellt av såväl anställda som kontrakterade. Den viktiga resurs som värnpliktssystemet innebar är däremot avvecklad. Flygvapnets verksamhet är resurskrävande och präglas av ett allt för stort fokus på internationellt åtaganden. Försvaret av Sverige i händelse av en framtida ofred har nedprioriterats.

För att utveckla och vidmakthålla Sveriges förmåga till ett trovärdigt försvar är det Sverigedemokraternas uppfattning är att anskaffning av 100 st JAS

39 Gripen E/F skall ske oavsett om Sverige är enda köpare. En tvåsitsversion av denna bör också anskaffas dels för att underlätta i vår egen flygutbildning, dels för att underlätta en export av Gripen-systemet.

12.1 Upprättande av en fjärde flygflottilj

Jämtne Skaraborgs flygflottilj (F7 Såtenäs), Blekinge flygflottilj (F17 Kallinge) och Norrbottens flygflottilj (F21 Luleå) bör Upplands flygflottilj (F16 Uppsala) sättas upp. Antalet Gripenförband är idag för få för att på allvar utgöra en nödvändig tröskeeffekt. Att återupprätta en fjärde flygflottilj är därför av största vikt. Valet faller sig naturligt på F16 med sitt geografiska läge i det strategiskt viktiga Mälardalen med huvudstaden och Arlanda som högprioriterade angreppsmål.

Divisionerna vid utbildningsflottiljen F7 ska ges krigsuppgifter och vara planerade för att kunna mobiliseras.

12.2 Strategiskt luftvärn

För att uppnå ett dugligt luftförsvar räcker det inte med enbart flygstridskrafter. Dessa har visserligen stor yräckvidd men har uthållighetsbegränsningar. Därför bör strategiskt luftvärn införskaffas.

12.3 Flygbaser

Avvecklingen av Bas 90 är till stort men för den svenska flygförsvarsförmågan. Den rörlighet flygvapnet hade har i och med det gått förlorad. För att återställa denna förmåga till operativt taktiska och strategiska fördelar är det av stor vikt att återta denna förmåga. Skydd genom spridning, kostnadseffektivt och snabba omgrupperingar för tankning, ombeväpning några av fördelarna med ett sådant system. Bas 90-systemet bör till stora delar återskapas successivt. Skydd genom spridning är kostnadseffektivt och ger ett stort strategiskt värde.

Försvarsmakten vill ha rent från vindkraft i fyra mils radie utanför de tio aktuella militära flygplatserna. I radarhänseende finns sammanblandningsrisk mellan vindkraft och helikopter.

Säkerhetsläget har skärpts och världsutvecklingen är oviss. Det är svårare än någonsin att bedöma framtida utveckling på säkerhetsområdet. Det finns skäl att tro att de gamla Bas 90-flygplatserna kan bli aktuella att ta i bruk. Därför är det bäst att avvärja risken att vindkraft byggs inom fyra mils radie även vid dessa flygplatser.

Fel! Okänt namn

12.4 Flygvapnets materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2023 har ett underskott om 25 miljarder kr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 2,5 miljarder kr/år till försvarets materiel från och med år 2015. Det innebär att med SD:s budget så kommer allt redan planerat materiel att kunna införskaffas i tid.

Regeringen underfinansierar kommande produktionen av Gripen E med 548 miljoner kr. SD tillför medel för detta i sin budget, alltså 548 miljoner kr per år 2014–2023.

SD räknar med att beställningen till slut omsluter 100 st Gripen E. När F16 är återuppsatt så har vi fyra flygflottiljer, vilka normalt ska ha två divisioner om 20 stridsflygplan vardera. Räknar med att 25 % av planen är på service så åtgår 214 plan. Alltså räknar vi med att ett antal Gripen C/D vidmakthålls.

Under fyraårsperioden budgeterar SD för åtta eldenheter Aster-30. Kostnad 1 300 miljoner kr per år 2014–2024.

Utöver detta ökar SD flygvapenmaterielanslaget för marinen under de fyra åren med 1 039 miljoner kr.

12.5 Flygvapnets materielsystem tio år

Försvarmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett stärkt försvar.

Under tioårsperioden budgeterar SD för projektering av skolflygplan och ersättning för TP 84 Herkules. Kostnad 40 miljoner kr år 2022. Dessutom budgeterar SD för ytterligare materielsatsningar under de tio åren 2014–2023 med 8 333 miljoner kr.

13 Försvarets stödresurser

13.1 FRA, SIUN

Svensk signalspaning är en viktig komponent i värnandet av rikets säkerhet, såväl gentemot yttre hot från främmande makt som mot potentiell terroristverksamhet. All sådan spaning bedrivs dock under en ständig balansakt gentemot värnandet av den enskilda medborgarens integritet. De intensiva diskussioner som följde av införandet av den s.k. FRA-lagen visade att hela ämnesområdet är kontroversiellt och måste behandlas med varsamhet om en verksamhet som denna ska kunna bedrivas med fortsatt förtroende från folket.

Regeringen har uttalat att man har för avsikt att ytterligare granska integritetseffekterna av signalspaning i tråd. Regeringen har dock inte närmare specificerat tidpunkten för en sådan granskning och man har heller inte varit tillräckligt tydlig med hur redovisning av sådan granskning skall gå till. Det är enligt Sverigedemokraternas mening nödvändigt att en granskning av tråd-

Fel! Okänt namn på

spaningen bör ske vid ett tillfälle som är klart uttalat av regeringen. Därför skall regeringen snarast återkomma med besked om tidpunkten för denna utlovade granskning. Utöver detta skall en sådan granskning redovisas till riksdagen. Detta bör riksdagen ge tillkänna som sin mening.

Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamhet (Siun) utövar idag viss kontroll över hur lagen tillämpas, men denna nämnd lider av en avsaknad av parlamentarisk förankring i och med att det endast är Socialdemokraterna, Moderaterna och Folkpartiet som är representerade. Om signalspaning ska tas på allvar ska också riksdagens samtliga partier erbjudas möjligheten att nominera ledamöter till nämnden. Så är fallet när det gäller Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden och vi bedömer att detta förhållande har ökat förtroendet för nämnden hos samtliga partier i riksdagen. Vi bedömer också att det förstärkt allmänhetens tilltro till att nämnden fullgör sitt uppdrag på ett så allsidigt och objektivt sätt som möjligt. Detta trots den sekretess som råder i nämndens verksamhet.

Vi anser således att antalet ledamöter i Siun ska utökas så att samtliga partier som är representerade i riksdagen kan erhålla en ledamot var.

13.2 FOI

Försvaret och Försvarets materielverk är i behov av forskningsbaserad kunskap. FOI är därför nödvändigt för en självständig utveckling av vår försvars- och säkerhetspolitik.

13.3 FXM

En livskraftig svensk försvarsindustri är viktig såväl för svensk försvarsförmåga som för svenska arbetstillfällen. Försvarsexportmyndigheten skall bidra till att främja Sveriges intresse av den export som är en nödvändig förutsättning för detta.

14 Kustbevakningen

14.1 Samarbete med polisen

Polisen och Kustbevakningen ska samordna sina register så att brottsbekämpningen ges en fördel.

Fel! Okänt namn

14.2 Inordning i marinen

Kustbevakningen skall tillsammans med Tullverket upprätthålla bevakningen av Sveriges gränser. Sverige bör samarbeta med övriga Östersjöländer om en intensifierad kustbevakning.

Ett organiserat samarbete och gemensamma övningar bör snarast etableras mellan marinen och Kustbevakningen i syfte att därigenom mera effektivt utnyttja samhällets samlade resurser. På sikt bör Kustbevakningen operativt underordnas marinen vad avser sjöoperativa uppgifter. I krig ska Kustbevakningens större fartyg sättas in i det militära försvaret av Sverige. Fartygskanoner och långräckviddigt luftvärn monteras därför, detta sker bortom 2023. Kustbevakningen inordnas i Marinen.

15 Naturkatastrofer

Fonder ska byggas upp på nationell grund för att kunna användas vid naturkatastrofer. Fonderna ska uppmanas söka landstingskommunala och primärkommunala medel. Bidrag för detta ändamål bör inte ges till EU.

16 Krisberedskapspolitikens inriktning

Den svenska modellen där bestämda myndigheter har krisberedskap på sitt verksamhetsområde och där regeringen har nationellt områdesansvar, länsstyrelserna regionalt och kommunerna lokalt är en effektiv modell. Jämte områdesansvaret finns sektorsansvar. Det är viktigt att MSB:s utredande och samordnande roll inte tar över ansvaret från de faktiska utförarna av krisberedskap och krishantering.

Försvarsmakten bör upprätthålla en tätare kontakt med det civila regionala och kommunala områdesansvaret.

17 Gemensam radiokommunikation

Kryptering och standardisering förs in i de digitala system som ersätter de äldre analoga.

18 SOS Alarm

SOS Alarm ska vara ett statligt verk utan konkurrens. Samarbete ska ske över regions- och länsgränser. SOS Alarm ska sitta tillsammans med räddnings-

Fel! Okänt namn på

tjänst, polis, territorialarmén, sjö- och flygräddning och länsstyrelsen. Detta kräver justering i lagen. Samtliga alarmeringsmyndigheter bör ha samma system av kommunikation.

19 MSB, civilförsvaret

Den svenska modellen där bestämda myndigheter har krisberedskap på sitt verksamhetsområde och där regeringen har nationellt områdesansvar, länsstyrelserna regionalt och kommunerna lokalt är en effektiv modell. Jämte områdesansvaret finns sektorsansvar.

Det är viktigt att MSB:s utredande och samordnande roll inte tar över ansvaret från de faktiska utförarna av krisberedskap och krishantering.

Försvarsmakten bör upprätthålla en tätare kontakt med det civila regionala och kommunala områdesansvaret.

20 Elsäkerhet

Olika elkraftskonsumenter är olika beroende av säker el. För samhällsviktig verksamhet kan oacceptabla konsekvenser uppstå snabbt vid elavbrott. Med hjälp av modern styrteknik kan olika användare sättas i prioriteringsordning vid brist på el. Forskning visar att särskilda reservkraftnät med viss radie är kostnadseffektiva när det finns flera samhällsviktiga verksamheter nära varandra. Regeringen bör utreda reglering och planering av särskilda reservkraftnät i våra residensstäder.

De problem som elöverkänsliga upplever ska tas på allvar. Gränsvärden för när el-fält blir farliga för människan ska inte förväxlas med de gränsvärden elöverkänsliga kan tänkas ha.

21 Strålsäkerhet

Terroristhotet mot kärnkraften bör mötas med ökat skydd. Tillåtet våld från myndigheterna ska särskilt lagstiftas. Säkerhetszonerna runt verken ska ges större radie.

Fel! Okänt namn på

Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017
1:1 Förbandsverksamhet och beredskap	830	1 370	3 474	3 917
1:2 Fredsfrämjande förbandsinsatser	-1 864	-1 924	-1 987	-2 051
1:3 Anskaffning av materiel och anläggningar	2 998	4 211	4 157	5 398
1:4 Vidmakth., avveckling materiel och anläggning.	500	757	720	950
1:5 Forskning och teknikutveckling	181	181	181	181
# SUMMA 1:1 till 1:5 #	2 645	4 595	6 545	8 395
1:6 Totalförsvarets rekryteringsmyndighet	30	30	30	30
1:7 Officersutbildning m.m.	50	50	50	50
1:8 Försvarets radioanstalt	100	100	100	100
1:9 Totalförsvarets forskningsinstitut	150	150	150	150
1:10 Nämnder m.m.	5	5	5	5
1:11 Intern. Materielsamarb., industrifr., exportst.	0	0	0	0
1:12 Försvarsexportmyndigheten	20	20	20	20
1:13 Försvarsunderrättelsesdomstolen	0	0	0	0
1:14 Statens inspektion för försvarsunderrättelsev.	0	0	0	0
# SUMMA FÖRSVAR #	3 000	4 950	6 900	8 750
2:1 Kustbevakningen	0	0	0	0
2:2 Förebygg. åtgärder jordskred, andra naturolyckor	0	0	0	0
2:3 Ersättning för räddningstjänst m.m.	0	0	0	0
2:4 Krisberedskap	0	50	100	250
2:5 Gemensam radiokomm. för skydd och säkerhet	0	0	0	0
2:6 Ersättning SOS Alarm Sverige AB enligt avtal	0	0	0	0
2:7 Myndigheten för samhällsskydd och beredskap	0	0	0	0
2:8 Statens haverikommission	0	0	0	0
2:9 Särskilda Beredskapspolisen 20 milj/år ligger i anslag 1:1	0	0	0	0
# SUMMA KRISBEREDSKAP #	0	50	100	250
3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten	0	0	0	0
# SUMMA STRÅLSÄKERHET #	0	0	0	0
4:1 Elsäkerhetsverket	0	0	0	0
# SUMMA ELSÄKERHET #	0	0	0	0
UTGIFTSOMRÅDE 06 TOTAL	3 000	5 000	7 000	9 000
Ökning försvarsmateriel, stor del från svensk högteknologisk industri	3 498	4 968	4 877	6 348
Gripen E, underskott 10 år x 548 miljoner	-548	-548	-548	-548
Grundläggande materielunderskott, 25 miljarder över tio år	0	-2 500	-2 500	-2 500
Över till offensiva materielsatningar	2 950	1 920	1 829	3 300

Fel! Okänt namn på

Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap	År 2018	År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023
1:1 Förbandsverksamhet och beredskap	7 324	11 514	15 504	19 493	23 483	27 473
1:2 Fredsfrämjande förbandsinsatser	-2 051	-2 051	-2 051	-2 051	-2 051	-2 051
1:3 Anskaffning av materiel och anläggningar	6 646	8 856	11 366	13 877	16 387	18 897
1:4 Vidmakth., avveckling materiel och anlägggn.	900	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000
1:5 Forskning och teknikutveckling	181	181	181	181	181	181
# SUMMA 1:1 till 1:5 #	13 000	19 500	26 000	32 500	39 000	45 500
1:6 Totalförsvarets rekryteringsmyndighet	31	32	33	34	35	36
1:7 Officersutbildning m.m.	52	53	55	56	58	60
1:8 Försvarets radioanstalt	103	106	109	113	116	119
1:9 Totalförsvarets forskningsinstitut	155	159	164	169	174	179
1:10 Nämnder m.m.	5	5	5	6	6	6
1:11 Intern. Materielsamarb., industrifr., exportst.	0	0	0	0	0	0
1:12 Försvarsexportmyndigheten	21	21	22	23	23	24
1:13 Försvarsunderrättelsesdomstolen	0	0	0	0	0	0
1:14 Statens inspektion för försvarsunderrättelsev.	0	0	0	0	0	0
# SUMMA FÖRSVAR #	13 366	19 877	26 388	32 900	39 412	45 924
2:1 Kustbevakningen	0	0	0	0	0	0
2:2 Förebygg. åtgärder jordskred, andra naturolyckor	0	0	0	0	0	0
2:3 Ersättning för räddningstjänst m.m.	0	0	0	0	0	0
2:4 Krisberedskap	258	265	273	281	290	299
2:5 Gemensam radiokomm. för skydd och säkerhet	0	0	0	0	0	0
2:6 Ersättning SOS Alarm Sverige AB enligt avtal	0	0	0	0	0	0
2:7 Myndigheten för samhällsskydd och beredskap	0	0	0	0	0	0
2:8 Statens haverikommission	0	0	0	0	0	0
2:9 Särskilda Beredskapspolisen 20 milj/år ligger i anslag 1:1	0	0	0	0	0	0
# SUMMA KRISBEREDSKAP #	258	265	273	281	290	299
3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten	0	0	0	0	0	0
# SUMMA STRÅLSÄKERHET #	0	0	0	0	0	0
4:1 Elsäkerhetsverket	0	0	0	0	0	0
# SUMMA ELSÄKERHET #	0	0	0	0	0	0
UTGIFTSOMRÅDE 06 TOTAL	13 623	20 142	26 661	33 181	39 701	46 222
Ökning försvarsmateriel, stor del från svensk högteknologisk industri	7 546	9 856	12 366	14 877	17 387	19 897
Gripen E, underskott 10 år x 548 miljoner	-548	-548	-548	-548	-548	-548
Grundläggande materielunderskott, 25 miljarder över tio år	-2 500	-2 500	-2 500	-2 500	-2 500	-2 500
Över till offensiva materielsatsningar	4 498	6 808	9 318	11 829	14 339	16 849

Fel! Okänt namn på

22. RUT-svar och antaganden till grund för motionen

RUT 1 är Försvarmakten, Högkvarteret	17 520:60400 datum 2011-09-09.
RUT 2A är FMV	12FMV6710-3:1 datum 2012-09-13.
RUT 2B är Försvarmakten, Högkvarteret	”beteckning saknas” datum 2012-09-25.
RUT 2C är Försvarmakten, Högkvarteret	”beteckning saknas” datum 2012-05-16.
RUT 2D är	RUT 2012:701 datum 2012-07-25.
RUT 2E är Försvarmakten, Högkvarteret	”beteckning saknas” datum 2012-05-24.

Blandat

Antagande 1.1

Med paus för internationella insatser utom Operation Atalanta så kvarstår anslag för förbandskostnader (1:1) på 100 miljoner, fredsfrämjande förbandsinsatser (1:2) på 150 miljoner och Anskaffning av materiel (1:3) på 50 miljoner.

Antagande 1.2

Gunnar Eliasson, professor emeritus, på KTH har beräknat att skattebetalarnas 132 miljarder hittills (år 2007) på Gripen har gett tillbaka 350 miljarder i ökad tillväxt redan 2007. Det samma gäller när vi köper andra högteknologiska svenska materiel.

Satsningen på försvaret minskar arbetslösheten och utbildar människor.

Armén - förband

Antagande 2.1

Antagningsprövning av 10 000 värnpliktiga för utval av 2 300 värnpliktiga kostar 100 miljoner kr inklusive förgallringen på lämplighet. (Källa RUT 2D).

RUT-svaret visar att en mönstring på plats av en hel årskull samt frivilligt för kvinnor skulle kosta 350 miljoner kr.

Regeringen anslår 169 miljoner kr till Totalförsvarets rekryteringsmyndighet. Antages här att cirka 30 miljoner kr bör skjutas till.

+30 miljoner kr bokförs på anslag 1:6 alla fyra åren.

Antagande 2.2

Utbildning av 2 260 värnpliktiga i GMU antas kosta totalkostnaden för utbildningen 1 850 kr per dag och värnpliktig minus lönekostnaderna för de utbildande officerarna och GSS-K. Dessa är ju redan finansierade.

(RUT 2C, svar 1 och RUT 1, svar 8).

Fel! Okänt namn på

$(2\,260 \text{ pers} \times 90 \text{ dagar} \times 1\,850 \text{ kr/dag}) - (150 \text{ miljoner kr} \times 2,26 / 4) = 376,29$
miljoner kr – 84,75 miljoner kr = 291,54 miljoner kr.

+292 miljoner bokförs på anslag 1:1/Armén.

Antagande 2.3

Vidareutbildning av 1 507 värnpliktiga i 7 månader till krigsplacering i mekaniserad brigad antas kosta totalkostnaden för utbildningen 1 850 kr per dag och värnpliktig minus lönekostnaderna för de utbildande officerarna och GSS-K. Dessa är ju redan finansierade. (RUT 2C, svar 3 och RUT 1, svar 8).

$(1\,507 \text{ pers} \times 210 \text{ dagar} \times 1\,850 \text{ kr/dag}) - (150 \text{ miljoner kr} \times 1,507 / 12 \times 7) =$
585,47 miljoner kr – 131,86 miljoner kr = 453,61 miljoner kr.

+454 miljoner bokförs på anslag 1:1/Armén.

Antagande 2.4

3-veckors KFÖ med en hel mekaniserad brigad årligen kostar:

$3\,500 \text{ inkallade värnpliktiga} \times 1\,850 \text{ Kr/dygn} \times 21 \text{ d} = 135,97 \text{ miljoner kr.}$

(RUT 2C, svar 7)

De 1 500 anställda och kontrakterade är redan finansierade.

Dessa årliga KFÖ börjar genomföras år 2018.

Ingen kostnad bokförs i fyraårsbudgeten.

Antagande 2.5

Inga uppsägningar verkställs, övertal på högre officerare löses genom naturlig avgång. Alla anställda och GSS-K och deras lönekostnader behålls. GSS-T styrs över till värnplikt. Detta bokförs inte som ett sparbetning.

Antagande 2.6

Kostnad för staben Militärkommando Gotland är 74 miljoner.

(RUT 1, svar 10)

+74 miljoner bokförs på anslag 1.1/Armén.

Antagande 2.7

Kostnaden för att behålla Swedec som egen organisationsenhet antas vara 0.

Antagande 2.8

Territorialarmén ska i varje län ha tillgång till regementsbyggnader i form av ett kanslihus och ett kompani. Här räknas Skåne län och Västra Götaland som icke ihopslagna, utan som de ursprungliga Malmöhus län och Kristianstad län respektive Göteborgs län och Bohuslän, Älvsborgs län och Skaraborgs län.

I de län där detta inte redan finns uppstår en kostnad vid återtagandet. Denna antas vara sammanlagt 250 miljoner kr.

Det bokförs på anslag 1:1/Nationella skyddsstyrkorna år 2015.

Fel! Okänt namn på

Antagande 2.9

Vidmakthållande av 24 länsregementen medför en extra kostnad på antagna 5 miljoner per regemente och år, dvs. 120 miljoner kr/år från 2016.

Det bokförs på anslag 1:1/ Nationella skyddsstyrkorna.

Antagande 2.10

Kostnaden för en tjänst per regementsstab för arbete med civil-militär beredskap beräknas till 24 län x 600 000 = 14,4 miljoner kr.

+15 miljoner kr bokförs på anslaget 1:1/ Nationella skyddsstyrkorna.

Antagande 2.11

Kostnaden för att åter sätta upp Särskilda beredskapspolisen är enligt Rikspolisstyrelsen 25 miljoner per år (Beredskapspolisen Vägval 2010-POA-134-6927/09). 5 miljoner borde räknas av, det ingående fast anställda poliser kostar när de deltar i SBP som avdelnings- och gruppchefer. Denna deras tid är god utbildning för dem själva ofta direkt från RPS.

20 miljoner kr bokförs på anslaget 1:1/ Nationella skyddsstyrkorna från år 2013.

Antagande 2.12

Förbandskostnad för dagens armé är 5 700 miljoner kr. Av detta försörjs motsvarande ungefär 1,5 brigader. En ny mek-brigad motsvarar därför i ökad förbandskostnad 3 800 miljoner kr. År 2017 förutsätts det att svenska försvaret har motsvarande 2 mek-brigader. Under åren 2018–2023 uppsätts ytterligare 4 mek-brigader med takten 2/3 ny mek-brigad/år. Förbandskostnaden stiger då med 2 533 miljoner kr/år.

Antagande 2.13

Militärkommando Gotland räknas som en halv brigad. Den sätts upp 2018–2023. Av antagande 2.12 framgår att detta skulle öka anslaget 1:1 med 316 miljoner kr/år.

Armén – materiel

Antagande 3.1

Det finns mycket lagerställt försvarsmateriel som kan förbandssättas när fältarmén successivt växer fram. De sex brigaderna ska vara fullt bemannade och utrustade 2022.

Marinen – förband

Antagande 4.1

För genomförande av marinbasens verksamhet vid samtliga orter där marinbasen bedriver verksamhet utbetalas år 2011 löner (prognostiserat) om 319 miljoner kr.

(RUT 1, svar 1)

Antages att lönekostnaden vid marinbas öst (start 2015) blir 150 miljoner. Vid marinbas väst (start 2016) 100 miljoner. Vid Härnösands marindetachment

Fel! Okänt namn på

(start 2016) 40 miljoner och vid Fårösunds marindetachment (start 2016) 40 miljoner.

Detta bokförs på anslag 1:1/Marinen.

Antagande 4.2

Kostnaden för marinbasens lokaler anläggningar, hamnar, övnings- och skjutfält m.m vid dess verksamhetsorter uppgår år 2011 till en total hyra om 69 miljoner kr.

(RUT 1, svar 2)

Öppnande av en ny marinbas antas dubbla lokalhyran (start 2015) från 69 till 138 miljoner. Öppnande av ytterligare en marinbas och två marindetachment antas kosta ytterligare 69 miljoner kr.

Detta bokförs på anslag 1:1/Marinen.

Antagande 4.3

Utbildning av 1 200 värnpliktiga i GMU antas kosta totalkostnaden för utbildningen 1 850 kr per dag och värnpliktig minus lönekostnaderna för de utbildande officerarna och GSS-K. Dessa är ju redan finansierade.

(RUT 2C, svar 1 och RUT 1, svar 8).

$(1\ 200\ \text{pers} \times 90\ \text{dagar} \times 1\ 850\ \text{kr/dag}) - (150\ \text{miljoner kr} \times 1,2 / 4) = 199,8$
miljoner kr – 45 miljoner kr = 154,8 miljoner kr.

+155 miljoner bokförs på anslag 1:1/Marinen.

Antagande 4.4

Vidareutbildning av 800 värnpliktiga i sju månader till krigsplacering i mekaniserad brigad antas kosta totalkostnaden för utbildningen 1 850 kr per dag och värnpliktig minus lönekostnaderna för de utbildande officerarna och GSS-K. Dessa är ju redan finansierade.

(RUT 2C, svar 3 och RUT 1, svar 8).

$(800\ \text{pers} \times 210\ \text{dagar} \times 1\ 850\ \text{kr/dag}) - (150\ \text{miljoner kr} \times 0,8 / 12 \times 7) =$
310,8 miljoner kr – 70 miljoner kr = 240,8 miljoner kr.

+241 miljoner bokförs på anslag 1:1/Marinen.

Antagande 4.5

3-veckors KFÖ med en hel KA-brigad årligen kostar: 2 100 inkallade värnpliktiga x 1 850 Kr/dygn x 21d = 81,585 miljoner kr.

(RUT 2C, svar 7)

De 1 000 anställda och kontrakterade är redan finansierade.

Dessa årliga KFÖ börjar genomföras år 2018.

Ingen kostnad bokförs i fyraårsbudgeten.

Antagande 4.6

Förbandskostnad för dagens armé är 5 700 miljoner kr. Av detta försörjs motsvarande ungefär 1,5 brigader. En ny KA-brigad motsvarar därför i ökad

Fel! Okänt namn på

förbandskostnad 2 280 miljoner kr. År 2017 förutsätts det att svenska försvar-
ret ha motsvarande 0 KA-brigader. Under åren 2018–2023 uppsätts 3 KA-
brigader med takten 1/2 ny KA-brigad/år. Förbandskostnaden stiger då med
1 140 miljoner kr/år.

Marinen – materiel

Antagande 5.1

Robotbestycka de svenska örlogsfartygen av typ Visby (5 st), Gävle (2 st)
samt stödfartyg (2 st) Kostnad 3 225 miljoner kr.

(RUT 1, svar 14)

Bokförs på anslaget 1:3/Marinen 323 miljoner kr/år 2014 till och med 2024.

Antagande 5.2

5 st nya U-båtar A26 från Kockums. Kostnad hemlig.

Bokförs på anslaget 1:3/Marinen 3 Gkr/år 2020 till och med 2030.

Flygvapnet – förband

Antagande 6.1

Med uppsättning av Upplands flygflottilj 2015 antas en uppstartskostnad om
505 miljoner.

(RUT 1, svar 6)

Detta bokförs på anslag 1:1/Flyget år 2015.

Antagande 6.2

Driften av en fjärde flygflottilj antas kosta 1 300 miljoner/år, lika mycket som
F7.

(RUT 1, svar 5)

Detta bokförs på anslag 1:1/Flyget från år 2015.

Flygvapnet – materiel

Antagande 7.1

8 eldenheter 97 ersätts med två batterier Aster-30. Kostnad 13 miljarder kr.

(RUT 2A, svar 10)

Bokförs på anslaget 1:3/Flyget 1,3 miljarder kr/år 2014 till och med 2023.

Krisberedskap

Antagande 9.1

UAV:er till länsstyrelserna för övervakning vid miljökatastrofer och liknande
situationer. 200 miljoner år 2015.

Detta bokförs på anslag 2:4

Fel! Okänt namn på

Antagande 9.2

Utveckling av svenska satellitsystem för nyttjande av MSB, Kustbevakning.
Ett belopp om 50 miljoner årligen avsätts för att möjliggöra för MSB och Kustbevakningen att ta del av den nya tekniken att öppna en dialog kring möjligheterna.

Detta bokförs på anslag 2:4

Antagande 9.3

Besiktning av skyddsrummen beräknas kosta 50 miljoner per tillfälle.

Detta bokförs på anslag 2:4

Antagande 9.4

Att säkra funktionen på skyddsrummen beräknas kosta 1 500 miljoner kr. Här går att jämföra med tiden vi hade aktiva skyddsrum

Detta bokförs ingenstans.

Stockholm den 4 oktober 2013

Mikael Jansson (SD)